

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 13 Lutego v.s. 1820 roku

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmia. w powie.
	dn. 11 średnia.	28 cal. o. 9, lin.	— 1, 8 stopn.	Południowy	Pogoda
	dn. 12 średnia.	27 — 10, 0, —	— 1, 6 —	Południowy	Pogoda
	dn. 13 godz. 7	27 — 6, 3, —	— 4, 5 —	Południowy	Pogoda

WIADOMOSCI KRAJOWE

Gazeta petersburska akademicka z dnia 3 lutego umieściła opisanie otwarcia instytutu nauczycielskiego przy uniwersytecie petersburskim:

Ku większemu pożytkowi zaprowadzonego w kochanej oyczyźnie naszej systematu krajowego oświecenia, konieczną było potrzebą, ustanowić osobny zakład, w którymby się kształcili nauczyciele, wyłącznie dla niższych szkół narodowych, tak ściśle związek mających z pomyślnością ludu: bo żadney nie podpada wątpliwości, że w tych początkowych rozsadnikach oświecenia, zasiewane w dzieciennych sercach nasiona prawdziwej pobożności, bojaźni Bożej, i nieodbitych w towarzyskim życiu wiadomości, wzrastając i służąc za grunt dalszego formowania umysłu i serca — ustalają zesłany z wysokości pokóy i pomyślność narodową.

Widząc uderzający niedostatek nauczycieli, usposobionych dla niższych zakładów szkolnych, prezydent cesarskiej akademii nauk, rzeczywisty radca stanu i kawaler, *Sergiusz Symonowicz Uwarow*, jako kurator wydziału szkolnego petersburskiego i członek głównego rządu szkół, przedstawił mu projekt założenia w *S. Petersburgu drugiego oddziału głównego instytutu pedagogicznego*, który po dóyrzałém rozważeniu i przystosowaniu do okoliczności, w podanym od głównego rządu szkół przełożeniu, razem z właściwym dla projektowanego ustanowienia etatem, przez Jego Cesarską Mość potwierdzony został dnia 25 października 1817 roku. Dla przywieżenia do skutku tak pożytecznego zamiaru, — prócz należytego urządzenia mieszkań i opatrzenia we wszelkie rzeczy potrzebne, — naznaczenia, na mocy najwyżey potwierdzonego etatu, urzędników, — wybrania z najwyższą ostrożnością i po examinie przepisanych uczniów, należało oczekiwać powrotu czterech studentów, w liczbie których trzy z uczniów, kurs nauk z pochwałą ukończyli w gimnazjum gubernialném sanktpetersburskiém, i do głównego instytutu pedagogicznego (teraźniejszego uniwersytetu) postąpili, którzy z wyboru kuratora wydziału petersburskiego, wysłani byli kosztem skarbowym, do oświecześniejszych krajów Europy, dla przypatrzenia się w znakomitszych zakładach pedagogicznych, nowym sposobom uczenia i zastosowania ich do ducha narodowego, obyczajów i różnych miejscowych okoliczności, rozległego państwa rossyjskiego, ukochanej oyczyzny naszej.

Teraz, za powrotem z pożądaném udoskonaleniem się pomienionych, godnych uwagi swierżności studentów, ochoczych obrócić na

dobro społeczeńści nabytą przez się pożyteczną umiejętność, na urządzie nauczycielów w instytucie pedagogicznym, i po doprowadzeniu wszystkiego, w tym nowym zakładzie, do należytego porządku, przyjąwszy potrzebną liczbę uczniów, powiększey części z synów nauczycielskich i sierot, przez Jego Cesarską Mość powierzony bezpośredniemu rządowi kuratora wydziału szkolnego petersburskiego, *Instytut nauczycielski* przy cesarskim uniwersytecie petersburskim, a w obecności JO Xięcia Jmci ministra spraw duchownych i krajowego oświecenia, przenaywielebniejszego Arcy-biskupa *Filaret* i innych osób znakomitszych, żywą chęć przykładających do dobra tego zakładu, także urzędników do tego instytutu należących, otwarty został dnia 14 stycznia teraźniejszego roku sposobem następującym:

Po przybyciu do tego instytutu JO Xięcia ministra, odprawiono przepisane przez święty kościół prawowierny na podobne obohody *modlitwy*, z prośbą o długie lata dla dobroczynnego założyciela i wysokiego opiekuna tego zakładu, prawowiernego Monarchy Cesarza *Alexandra Pawłowicza* i całego Najjaśniejszego domu. — Potém wszyscy obecni zaproszeni zostali do sali instytutu, gdzie Xciu Jmci ministrowi przez kuratora podany został rozkład kursu nauk i listy urzędników instytutu i uczniów.

Pocém, gorliwy nauczyciel religii protorej *Grzegorz Iwanowicz Manswetow*, miał do uczniów chrześcijańską naukę. Wyłożywszy im cel, dla którego od Opatrzności najwyższej zgromadzeni, zachowanie się jakie po nich jest potrzebne, i ważność przyszłych ich obowiązków, zakończył modlitwą, prosząc o udzielenie im błogosławieństwa pańskiego. Po zakończeniu tej nauki, czytane były przed Xięciem Jmcią ministrem, przez pomienionego protorej i innych nauczycieli, przez każdego w swoim przedmiocie, plan dawania nauk, które przepisano wykladać w przeciągu czteroletniego kursu.

HISZPANJA.

Gazeta berlińska zawiera z *Paryża*, pod dniem 31 stycznia. „Otrzymałmy gazety madryckie do d. 18 t. m. Nie ma w nich żadney wzmianki o zaburzeniach w *Kadyxie*. Numer z d. 15go zawiera wyrok rozciągający i na poddanych w Ameryce amnestyą, która podczas zaślubin Króla ogłoszoną była. Gazeta z dnia 18 zawiera nekrolog *D. F. Saavedra*, dawniejszego za rządów *Karola IV* ministra, który, w 73 roku życia, umarł dnia 25 listopada w *Sevilli*. — Król hiszpański jak tylko odebrał pierwszą wiadomość o buncie, wyznaczył natychmiast radcę *Kastylii*, *Don Felix Puente*, dla prowadzenia procesu z buntownikami. Dwór nie jeszcze nie

każal ogłosić o buncie. W *Madrycie* wypadki pod *Kadyxem* miały tylko ten skutek, że zatamowały bieg czynności handlowych. Jenerał *Freyre* wydał do woyska w *Andaluzji* odezwę, która mocne uczyniła wrażenie. Król miał przyzwać do siebie jenerała *Castannos*. (Depesze, które tuteysze poselstwo hiszpańskie pod d. 18 z *Madrytu* otrzymało, zgadzają się zupełnie z powyższymi wiadomościami).

Oto jest kilka głównych zasad ułożoney dawniey przez kortezów konstytucyi hiszpańskiej: „Rzeczywistém powołaniem stanów krajowych jest: podawanie i roztrząsanie praw, tak te jako i umowy względem woysk posiłkowych i pomocy pieniężnych w przypadku wojny, przypuszczenie woysk obcych, traktały handlowe, podatki i koszta administracyi publiczney roztrząsać i przez uchwały do potwierdzenia królewskiego przygotowywać; rozstrzyganie względem użycia lub zachowania nieruchomych dóbr stanu; potwierdzenie planu edukacyi następcy tronu; strzeżenie wolności druku; zapobieganie zbyteczney liczbie urzędów; pilnowanie odpowiedzialności ministrów, i zaciąganie w nagłych potrzebach pożyczki.“

Monitor zawiera list z *Bajony* pod 23 do korespondenta w *Pau*, w którym wyrażono: ponieważ wiadomości, które w przeszłym tygodniu o *Hiszpanii*, rozniesione zostały, uważaliśmy za nader przesadzone, a po części i zmyślane, przetośmy ich w *Pan* nie udzielali; bez wątpienia rozsieli je nieprzyjaciele pokoju na granicy naszej. Donoszą nam z *Madrytu* pod 17 t. m., że nierozsądni, którzy bunt wzniecili, secinami zbiegają, i nie są już w większey liczbie nad 3000 ludzi; że się na wyspie *Leon* okopali; że żadne z miast, czy to wiekie czy małe, nie należy do tych poruszeń, chociaż im na konstytucyą przysiędz kazano. — Jenerał *Freyre*, którego Król mianował naczelnym jenerałem, nie uderzył dotąd na buntowników, i znajduje się w *Sevilli* z brygadą karabinierów; nie wiadomo co się stanie z winnymi; są oni w nadto wielkiej liczbie, aby ich karać, ale też i występki za nadto wielki, iżby go przebaczyć można. Rzecz (ta nie jest blizką końca, a zamiarém jey opóźnienie wyprawy; poruszenia te często ponawiane będą, póki się rząd środka tego nie zręcze. Rząd niczego jeszcze w rzeczy tej nie ogłosił.

Dawnieysze doniesienie z *Gibraltaru* (pod 10 t. m.) opisuje z dokładnością niektóre szczegóły. Woyska, które bunt podniosły, składają się z całkowitych batalionów *Jenerał*, *Sevilla*, *Asturya*, *Valencya*, *Aragonija*, *Hiszpanija*, *Corona* (sapersy i minery), *Kanaryski*, z brygady artyleryi i szwadronu artyleryi konney. Nie wiadomo: czy należą do tego bataliony *Król Xiężniczka*, *Guadalaxara*, *Cordova*, *Katalonia* i *Jazda*. W odezwie dowodzącego w *Algeziras*, wyrażono, że bataliony *Xiążę* i *Ameryka* oddzieliły się od buntowników i pociągnęły do główney kwatery *Alkala-de-las-Carules*. Zabrani są przez buntowników: naczelnny jenerał, *Hrabia Calderon* (*Calleja*); naczelnik głównego sztabu, jenerał *Fournas*; marszałek obozowy, *Sanchez de Salvador*, brygadyerowie *Blanco*, *Hano*, *Carles*; półkownicy *Fernandez*, *Albuquerque*, *Pierson*, kommandant *Gabarré*, minister marynarki *Cisneros*, intendent, minister skarbu i mer wyspy *Leon* i kommandant wyspy *D. Franc. Ispada*. Woysko buntowników ma główną kwaterę w *Puerto, de Sta Ma-*

ria, i zajmuje miasta *Arcos*, *Puebla*, *Xerez*, *Puerto-Real* i wyspę *Léon*; w mieyscach tych konstytucya ogłoszona i zaprzysiężona została. Naczelnym jenerałem tego woyska jest *D. Ant. Quiroga*; naczelnikiem głównego sztabu *Miranda*. Woysko zaś, podług doniesienia dwóch statków przybyłych z *Kadyxu* do *Gibraltaru*, liczy 15,000 ludzi (?). Nie wiadomo jeszcze czy zajęło *Kadyx*. Zresztą ma w ręku wszystkie magazyny, sprzęty, zapasy żywności i amunicyi, które przeznaczone były dla wyprawy amerykańskiej.

Nakoniec doneszają jeszcze listy prywatne z *Madrytu* pod 20, co następuje: nadworna gazeta nasza zawiera adress powinszowania deputacyi pampelunskiej z powodu ożenienia się królewskiego, oraz wiele mianowań królewskich na urzędy w osadach południowo-amerykańskich, o co się w *Hiszpanii* dotąd jeszcze ubiegają. Starają się nawet o urzędy w *Nowey Grenadzie*. — Ostatnie listy odebrane z *Kadyxu* pisane są d. 15 t. m. Buntownicy mieli ciągle w swej mocy wyspę *Leon*, twierdzę *San Pedro* i ważne arsenały i magazyny wojskowe z drugiej strony zatoki. Zbrojownia w *Caracca* została przez nich wyprózniona. W *Sevilli* panowała d. 15 zupełna spokojność, dowodzący tam jenerał *Cruz-Mourgeon*, czyni dziełne przygotowania. Lud zachowuje się spokojnie. Jenerał *Freyre* nie uderzył dotąd na buntowników. Miał on wyszść d. 14 z *Sevilli*, ale był jeszcze dnia 15, i zdaje się oczekiwać, ażeby się powstanie samo rozwiązało.

Paryż, dnia 1 lutego. Podług wiadomości z *Madrytu* pod 19 stycznia, buntownicy trzymają się dotąd w stanowiskach swoich przed i około *Kadyxu*, ale jest podobieństwo że się idą na okręty i całkiem *Hiszpanią* opuszczą. — Mówią też, że jenerał *Freyre* otrzymał rozkaz wstrzymać się do ostateczney chwili z uderzeniem i rozlewem krwi, i starać się nawrócić łagodnością buntowników i uwiedzionych. Oto jest odezwa, którą jenerał ten, opuszczając *Sevillę* do woyska swego wydał, która jednak różni się bardzo od powyższej instrukcyi: — „Zołnierze!, *Król Pan nasz wybrał was do rozpedzenia buntowników, którzy, nie pomni na otrzymane od N. Pana dobrodziejstwa, słuchają tylko głosu swej korzyści osobistej, głosu, który ich w przepaść wtrąci. Zgromadzili się oni nad brzegiem Oceanu: Idźmy! zagaśmy w balwanach morskich ten przemijający ogień, który ich trawi. Rozsądek, prawo i wiara ojców naszych są naszymi przewodnikami. Bronimy praw monarchy, którego imie służyło *Hiszpanom* za hasło jednoczenia się, kiedy wyginali orłów, które oyczyznę ich zajęły. Zwyciężyliśmy, pokruszyliśmy jego łańcuchy; w roku 1814 zjednoczeni wszyscy *Hiszpani* wynieśli go na tron, który mu w sercach swych wystawili. — Powołaniem naszym jest zachować od wszelkiego zachwiania tron ten, na który nikt się targnąć nie może bez rozdarcia serc wszystkich: rozsądek bowiem potępią tego, kto się przeciw woli wszystkich. Sprawiedliwość karze go a nawet Najwyższy, przez którego *Królowie* rządzą, potwierdza wszechwładną ręką swoją wyrok odrzucający występnych ludzi, których dumę porywa się sądzić monarchów. — Zołnierze! chwila wytępienia nadeszła. Idźmy! uderzmy z ufnością na winnych i bądźmy wiernymi wykonawcami sprawiedliwości i łaski wielce ukochanego *Króla*, którego cały naród uznaje i wielbi.“ (Odezwa ta jest z d. 14 stycz.)*

W drugiej odezwie do wojska wyraża jenerał Freyre, że pójdą przeciw buntownikom, którzy się odważyli mówić o przywróceniu instytucy, odrzuconych przez naród, a które jak się z nieszczęsnego doświadczenia okazało, nie mogły pogodzić się z pomysłnością Hiszpanii. Jenerał Freyre jest rodem z Ossuna w Andaluzyi. Dawniej nie przyjął był od teraźniejszego Króla urzędu ministra wojny i dla tego odebrane mu zostało dowództwo 4go korpusu wojska, na którego się czele był odznaczył. Wystawiają go jako człowieka bez dumy, wielce sprawiedliwego, i posiadającego miłość ludu.

Listy pod 21 stycz. z Madrytu, pisze gazeta paryzka *Censeur*, zachowują zupełne milczenie o Andaluzyi; wiadomości też, które przez gońców z różnych punktów Hiszpanii tu przychodziły, ustały także; szczególniej zaś zastanawia milczenie w tej mierze gazety *de France*.

Byłto znakomity kupiec, *de Xaverio Ysturiz*, który jeszcze d. 27 grudnia został uwięziony w Kadyzie: Z jego papierów ułożono imienną listę znakomitszych stronników konstytucyi. Ono odprawiali potem zgromadzenie, uwolnili z więzienia jednego pólkownika artyleryi i wysłali go z poleceniami do wojska — poczem wiadome nastąpiły wypadki.

Zima jest bardzo ostra w północnej Hiszpanii. W Bilbao pokryła się cała rzeka lodem.

Dnia 18 zapadła tam kopała w kościele kapucynów podczas nabożeństwa; wielu zakonników zostało mocno uszkodzonych.

Parýż, dnia 5 lutego.

Najnowsze wiadomości z Hiszpanii (wyraża *Monitor*) dochodzą do d. 14 z Kadyxu, do 18 z Ronda, a do d. 24 z Madrytu. — W Kadyzie była zupełna spokoyność; lud nie łączy się do buntu wojska, które się od niejakiego czasu wojskiem konstytucyjnem nazywa. — Nowy jenerałny kapitan Andaluzyi, *Freyre*, przywołał do siebie do Sevilli kadyxkiego gubernatora, *Valdes*, dla spólnego porozumienia się. Załoga Kadyxu wzmocniona została 800 ludźmi z Sevilli. 8000 ludzi znajduje się w drodze z Madrytu dla uderzenia na wyspę Leon. Jenerał *Freyre* był w marszu ze 12000 piechoty i 2500 jazdy, dla uderzenia d. 20 t. m. na buntowników. — Z drugiej strony udało się d. 12 stycz. buntownikom opanować Carraca, którego załogę gubernator kadyxski za późno był 500 ludźmi wzmocnił. Grozili oni zapaleniem arsenałów i magazynów, poczem się załoga, poddała a to dla uniknięcia niepowetowanego nieszczęścia, któreby próżny opór sprawił. (Carraca leży w północnym końcu wyspy Leon, i przypiera do części zatoki kadyxkiej, którą nazywają zatoką *Puntales*). Buntownicy opanowali leżący tam okręt liniowy *San Julian*, i dozwolili wolnego odejścia garnizonowi. — Prowincya Grenada ma dostarczyć 6 regimentów jenerałowi *Freyre*. Ma on też 6000 ludzi milicyi. — Donoszą z Madrytu, że minister *Cisneros* jest dotąd w niewoli w Guasco, a w Kadyzie zastępuje go w urzędzie admirała *Villa Vicienco*. Dnia 22 mówiono w Madrycie, że buntownicy zdobyli stanowisko *Cortadura*. Wiadomości z Kadyxu pod 18 zbijają tę pogłoskę.

Kadyx, dnia 18 stycznia. Bunt czyli powstanie zbliża się do swego końca. Większa część wojska okazuje jawną niechęć ku buntownikom. Zamknięcie wyspy Leon wzięło już swój początek, i wkrótce nie pozostanie buntownikom, tylko się poddać. Pa-

nuje tu zupełna spokoyność; czynności odbywają się swoim porządkiem. Jesteśmy zabezpieczeni od wszelkiego uderzenia i napadu. Morzem nie dójdą do nas buntownicy, a szaniec pod Cortaduro (na wąskim międzymorzu między Kadysem a wyspą Leon, $\frac{5}{8}$ godziny drogi od miasta), które podczas oblężenia francuzkiego założone zostały przez *Victora*, osadzone są 100 działami — Nader niespodzianą rzeczą było, że szkoła artyleryi, 1000 głów licząca, ze wszystkimi oficerami przeszła do buntowników, którzy siebie *liberales* nazywają.

Od 8go do 10go wychodziły tu odezwy od gubernatora *D. Alonzo Rodríguez Valdes* do wiernych obywateli przeciw buntownikom. W odezwach tych nazwano Kadyx przedmierzem wierności.

Minister marynarki, *Cisneros*, miał zemknąć, i ma się znajdować na okrętach należących do wyprawy, gdzie wojsku morskemu kazał wykonać przysięgę wierności dla Króla.

Równie z wywiezieniem buntowników z którego miasta w okolicach naszych, ustanowione przez nich władze ustępują miejsca dawniejszym. Część załogi z Grenady przybyła tu wodą. Oczekujemy i odbieramy codziennie nowe posilki. Dotąd pełnią służbę żołnierze morscy, jeden batalion piechoty, i gwardya miejska. — Szanowny nasz biskup, *Cienfuegos*, który się okazał tak miłosiernym podczas zarazy, wnet po zamknięciu bram Kadyxu odprawił z krzyżem w rękę z całym duchowieństwem procesyją, i napominał mieszkańców do wierności Bogu i Królowi.

P. S. Buntownicy usiłowali właśnie w tej chwili uderzyć na okręty. Zabito 500 a pojmano 400. — Więzienie mieścy dla większego bezpieczeństwa, i żeby nie mogli działać łącznie z buntownikami, osadzeni zostali na okrętach.

ANGLIA.

Donieśliśmy (N. 17) o śmierci Jerzego III, Króla Brytanii W. i objęciu rządów przez dotychczasowego Rejenta, a teraz Króla Jerzego IV. Umieszczamy teraz urzędowe akta wypadków tych tyczące się.

Londyn dnia 1 lutego.

Zawczora zrana wyszła nadzwyczajna gazeta dworu, która następujący list Xięcia York do Lorda *Sidmouth* pierwszego sekretarza stanu zmarłego Króla ogłosiła:

Windsor Castle, dnia 29 stycz. 1820.

„Milordzie! W smutnej znajduję się potrzebie donieść mi, że Wszechmocnemu Bogu podobalo się, Króla, kochanego oycą mego, a miłościwego pana naszego, do siebie zabrać. Skonał 35 minut na dziewiątą dzisiejszego wieczora. Przyłączam świadectwo wszystkich medyków, którzy przy tém smutnym zdarzeniu obecni byli. it. d. (podpisano) *Fryderyk*“

Świadectwo. „Windsor-Castle d. 29 stycz. 1820.

„Podobalo się Wszechmocnemu Bogu, Jego Królewską Mość od wszystkich dalszych cierpień uwolnić. Jego Królewska Mość skonał bez bólow dzisiejszego wieczora, 35 minut na dziewiątą. (podpisano)

Henryk Halford. W. Heberden. D. Dundas. M. Baillie. R. Willis.„

Zawczora o godzinie 2 południa, Król Jmó Jerzy IV, pierwszy raz dawał pokoje, (wszystkie władze po śmierci Króla Jerzego III były ustały) w *Karlton-house* pałacu teraźniejszego

Króla. Obecni byli wszyscy członkowie domu królewskiego płci męskiej, w Anglii t. raz obecni, wielu ministrów gabinetowych, wielkich urzędników koronnych, członków rady tajney zmarłego Króla, i wielka liczba osób szlachejnych, członków obu izb parlamentu, lord major Londynu, rada aldermanow, i t. d. Po ogłoszeniu, że Król Jmé jest następcą po swym oycu, przysięgi na wierność obecnych wice-hrabia *Cherwynd* wysłuchał: potem sam wice-hrabia też przysięgę wykonał, a Pan *Buller* jego miejsce zastąpił. Potém Król Jmé zalecił zwołać radę tajną: wszyscy obecni członkowie rady tajney zmarłego Króla uznani zostali, i przysięgę wykonali. Obecni byli: NN. Xiążęta (*Herzöge*) *York*, *Klarencey*, *Sussex*, *Gloucester*, i Xiąże (*prince*) *Leopold*; arcy-biskup *Canterbury*, Lord *Eldon* (W. Kanclerz), Xiąże *Ardoł* Margrabiowie *Hertford* i *Wellesley*, Hrabiowie *Lauderdale*, *Cherham*, *Bathurst* *Liverpool*, *Mulgrave*, wice-hrabiowie *Sidmouth*, *Melville*, Xiąże *Monterose*, Margrabia *Camden*, biskup londyński, mówcy izby niższej *W. Scott*, *W. Grane*, *PP. T. Wallace*, *A. buthnoth*, *N. Wansittart*, *W. J. Nicol*, *J. J. Robinson*, *R. Peele*, *Bourne*, poważny *C. Bagot*, *W. Bloomfield*, pierwszy baron izby skarbowey, wice-kanclerz, oraz wielu sędziów publicznych sądów nadwornych.

Potém ulżona została proklamacya, przez którą potężny Xiąże *Jerzy*, Xiąże *Wallii*, przez zgromadzone duchowne i świeckie wysokie i obywatelskie władze krajowe jednogłośnie i zgodą serc za jedynego, prawego i prawdziwego monarchę *Jerzy IV*, z Bożej Łaski, Królem *Brytanii* Wielkiej i obrońcą wiary i t. d. i t. d. uznany i obwołany został. Proklamacya ta przez wymienione wyżej i inne wysokie osoby kraju podpisana i po wszystkich rogach ulic przybitą została.

Wczora po południu o godzinie 3ciey *J. K. M.* na wszystkich głównych ulcach miasta, z wielką uroczystością i pompą za Króla zjednoczonych królestw ogłoszony został. Lord major towarzyszył temu obchodowi w pojeździe obrzędowym, a wszystkich władz miejskich urzędnicy konno lub w pojazdach. Ogłoszenie na samprzód odbyło się na *Chating Cross*; zjazd zgromadzenie udało się do kościoła *Temple Bar*, którego brama była zamknięta, a po obrzędowym zakolańaniu otwartą została przez Lorda Majora, potém całe zgromadzenie udało się aż do birży, gdzie ostatniemu wykrzyknieniu kołły i trąby towarzyszyły. Zgromadzenie ludu było nad wszelkie opisanie wielkie, popółstwo, jak zwyczajnie bywać zwykło, oddało się niepowszechniey wolności. Alderman *Atkins* słowami zelżony został, i gdy zgromadzenie przy birży spokojnie stało, tym czasem konie z pojazdu jednego popularnego aldermana wyprzeżono, a pojazd daley przez popółstwo był ciągniony.

Wszyscy Ministrowie gabinetowi zmarłego Króla, którzy obecni są w mieście, dnia wczorajszego odesłali swe pełnomocnictwa do wydziału spraw wewnętrznych. Lord *Sidmouth* złożył sam swoje pełnomocnictwo terazniejszemu Królowi na pokojach, a nowy Król wszystkich znowu na swoich miejscach potwierdził. Wielki kanclerz złożył także pieczęcie królestw zjednoczonych, któremu też powrócone i on na swém miejscu również potwierdzony został.

W izbie wyższej po południu o godzinie czwartej, zebrałi się różni członkowie, zostało urządzone nabożeństwo, nie odbywały się żadne interesa, ale na dzień dzisiejszy są odłożone. Podobne zgromadzenie było w izbie niższej. Goniec królewski posłany został do Lorda *Castlereagh* na wieś, dla zaproszenia go do miasta.

Xiąże *Wellington* także wykonał przysięgę na wierność nowemu Królowi.

Na radzie tajney w *Carlton-House* w niedzielę d. 30 stycznia odprawionej, Król *Jerzy IV* miał następującą mowę: „Zrobiłem przygotowanie, ażebyście się *WPP.* tu zebrałi dla odbycia smutney powinności, uwiadomienia ich o śmierci Króla, kochanego oycy mego. Niepodobna jest uczuć moich w tey bolesney okoliczności wyrazić: ale to zostaje dla mnie pociechą, że ciężkie cierpienia, któremi Król *Jego* mość od tylu lat był dręczony, cnot jego nadzwyczajnych w pamięci wiernych jego poddanych nie zatarty, i przekonany jestem, iż przykład jego wiecznie żyć będzie w jego oyczyźnie. Gdy skutkiem choroby *Jego* Królew. Mości wezwany zostałem do sprawowania w *Jego* imieniu praw korony, zawsze to moim serdecznym było życzeniem, ażeby mi się poszczęścić mogło, władzę mi powierzoną w ręce *Jego* napowrót oddać. Ale podobano się *Wszechmocnemu* inaczej rozrządzić, i ja nie jestem nieczuły na tę zaszczyt, który mi przez sprawowanie rządów tego królestwa w imieniu kochanego oycy mego, był pozwolony. Pomoc, którą mi parlament i naród w czasach nader trudnych, w okolicznościach bardzo ciężkich dawały, dostateczną są dla mnie rękojmią zaufania, którego terazniejsze moje położenie wymaga. Jestem przekonany, że doświadczenie przeszłości, zaspokoi wszystkie klasy mego ludu, iż odtąd moim jedynym największym będzie staraniem, zapewnienie ich pomyślności i szczęścia, a religią, prawą i swobodę królestwa ściśle utrzymać.“ Potey mowie Król wykonał zwyczajną przysięgę na bezpieczeństwo kościoła szkockiego i podpisał w tey mierze dwa instrumenta.

W obu izbach parlamentu parowie i członkowie wykonali wczoraj przysięgę na wierność, a tak dawny parlament na mocy aktu królowey *Ann*y, będzie obowiązki swoje jeszcze przez sześć miesięcy sprawować; po upłynieniu których rozwiązany i nanowo wybrany będzie.

Gdy podług etykiety żadna z osób domu królewskiego nie może spać pod tym dachem, gdzie się znajdują zwłoki osoby królewskiej, przeto Xiężniczki *Augusta* i *Zofia* z *Windsor* do *Londynu* powrócily.

FRANCYA.

(z kor. hamb.) Poryż dnia 1 lutego. Wczora przybiegł tu z *Petersburga* goniec, który w dalszą pojechał drogę do *Madrytu*.—Niderlandzki minister przy dworze hiszpańskim *P. Zuylen von Nyvelt*, nie dawno do *Strasburga* przybył; i natychmiast do *Madrytu* wyjechał.—Miasto *Rennes*, nie przyjęło posagu generała *Moreau*, który minister spraw wewnętrznych chciał mu przysłać.—Marszałek *Soult* miał prywatną audyencyą u Króla.

Kurs wileń. na assyg. rubel sr., 3 r. kop. 77½; dukat hol. nowy r. 11, kop. 11, stary r. 10 k. 85; imperyal 36 r. kop. 65.

Wilno dnia 18 lutego v. s. 1820 roku.

— *W i l n o.* —

Z drugiey reprezentacyi opery Kopciuszka, daney 25 stycznia, na wspólny dochód kompanii artystów dramatycznych i Towarzystwa Dobroczynności, rachunek jest następujący.

Za loż 51 po r. 4 zł. 826 gr. 20
Za biletów parterowych 232 928 gr.
— — galeryowych 226 452

Summa zł. 2,206 gr. 20

Expens na muzykę, światło i t. d. 407 — 5

Zostało zł. 1,799 — 15

Z tego dochodu część 6tą podług umowy zapłacono właścicielowi teatru JP. Każyńskiemu zł. 299 — 25

zostało zł. 1,499 gr. 20

Z tego połowa dla kompanii zł. 749 — 25 dla Towarzystwa Dobroczynności zł. 749 — 25 czyli r. s. 112 kop 37½; aże niektóre osoby raczyły opłacać za bilety, wyżej nad cenę oznaczoną, przybyło zatem jeszcze r. s. 51 kop. 70, a wogóle weszło do kassy Towarzystwa Dobroczynności r. s. 144 kop. 7½.

Pomieszczając się Nra loż, za które zapłacono więcej nad cenę zwyczajną pierwsze piętro lewa strona Nr. 2 czer. zł. 5 Nr. 4 czer. z. 2 — N. 5 r. s. 54 N. 6 r. s. 5 — Prawa strona N. 2 czer. zł. 4 N. 3 r. 6, N. 4 r. 5 kop. 90, N. 5 czer. zł. 2, N. 6 czer. zł. 2. N 7 r. sr. 6, N. 8 czer. zł. 2, N. 9 r. 5: inne przedane są po cenie zwyczajnej.

Z trzeciey reprezentacyi teyże opery Kopciuszka dnia 8 lutego rachunek jest następujący: za loż 26 po r. 4 zł. 693
Za biletów parterowych 216 zł. 864
— — galeryowych 210 zł. 420

Summa zł. 1,977

expens teatralny zł. 343

Zostało zł. 1,634

Z tego połowa dla kompanii aktorów zł. 817 dla Towarzystwa Dobroczynności zł. 817 czyli r. s. 122 kop. 55; przewyżka opłaty nad cenę zwyczajną biletów uczyniła r. s. 21, a zatem weszło do kassy Towarzystwa Dobroczynności r. s. 143 k. 55. Loże za które ofiarowano nad cenę zwyczajną są następujące: piętro pierwsze strona lewa N. 2 r. s. 5, N. 4 r. 6 N. 5 r. 5 N. 6 r. 4 kop. 80. N. 8 r. 4 kop. 50. Strona prawa N. 2 czer. zł. 4. N. 3 czer. zł. 4. N. 4 r. 5 N. 9 r. 5: inne przedane są ceną zwyczajną. A zatem ze wszystkich 5ch reprezentacyi opery Kopciuszka weszło do kassy Towarzystwa Dobroczynności w ogóle r. s. 544 kop. 72½.

Przy końcu roku zeszłego ofiarowano Towarzystwu Dobroczynności dwa oblige, jeden na rubli assygn. 5,000, ofiarowany przez JW. Radcę stanu Jozafata Sielawę; drugi na czer. zł. 100 ofiarowany przez JW. z Hrabion Tyszkiewiczów Wołodkowiczową, Marszałkową Borysowską.

Od dnia 1 stycznia t. r. weszły do domu Towarzystwa Dobroczynności ofiary następujące: w pieniądzech: JW. Marszałkowa Wańkiewiczowa ofiarowała czer. zł. 1 — W J. Xiądz Dmochowski Kanouk Wileń. przy wizycie domu r. s. 6, WJPan Michał Dmochowski Pisarz

kom. eduk. r. s. 1 — JP. Henryk Dmochowski zł. 6 WJPan Alexander Jeśman Regent r. s. 1 kop. 80; w produktach: JW. Hrabia Walicki, Podstoli koronny, ofiarował pszenicy beczek 15. W. Regent Łoppata żyta beczkę 1. Osoba niewiadoma kartofli beczkę 1. General b. woysk pol. Bystram kabana 1. JPan De Rossy szarpi do infirmaryum domowego funtow 2½. Osoba niewiadoma szarpi funtow 2. WJPani Maryanna Kułakowska żyta pół beczki.

— *G r o d n o.* —

We wtorek zapustny dana tu była reduta, na dochod ubogich w domu tutejszego Towarzystwa dobroczynności utrzymywanych. JW. Gubernatorowa, Andrzejkowiczowa, na balu u siebie danym, z córką swoją Melanią, zatrudniła się sprzedawaniem biletów i zebrała złotem czer. zł. 23, srebrem rubli 94 kop. 6½ i assygnacyami rubli 240. Przy wejściu do sal reduktowych zebrano za bilety rubli srebrnych 31. Po odrzuceniu wydatków, na oświecenie sal i muzykę czer. zł. 16, weszło do kassy Towarzystwa czer. zł. 7, rub. sr. 125 kop. 6½, i rubli ass. 240: co wszystko na srebro wynosi rubli srebrnych 202. Wiele osób ofiarowało wyżej nad cenę naznaczoną za bilety.

Cholopienicze (w gub. miń.) d. 19 stycznia.

Odbył się w tutejszym kościele XX. Dominikanów pogrzeb W. Anny z Xiążąt Boratyńskich, Slezanowskiej, Podstarościny Powiatu Orszańskiego, w setnym roku wieku swojego z tego świata zeszedł. Licznie zgromadzone duchowieństwo, w obecności dzieci, wnuków, krewnych, przyjaciół i znacznej liczby różnego stanu osób, błagało Boga w żalobnym za duszę jej nabożeństwie. Po odbytych ofiarach i odśpiewanych wigiliach przed wniesieniem zwłok do grobu familiynego, wdzięczni synowie, przeięci żalem nienagrodzoney straty, oddali matce ostatni hołd wdzięczności w czułych i rozrzewniających wyrazach. Przez trzy dni następujące odprawiało się za jej duszę żalobne nabożeństwo.

— *M i n s k.* —

Oa dziesięciu z górą miesięcy dotknięty reumatyzmem, znosiłem okrotne bole w nodze prawey, w cierpieniu których bezsenne przepędzać musiałem nocy: wreszcie obłożnie chory, po długiey a ciągley kuracyi, za radą znakomitych i doświadczonych medyków, kiedy postrzegłem, że wszelkie przedsięwzięte i prawie wyczerpane środki, nie przyniosły pożądanego skutku, udałem się do WJP. Hilarego Arcimowicza, niedawno przybyłego z uniwersytetu wileńskiego medycyny doktora, który staraniem i informacyą swoją, dopomógł mi do wyexekwowania wskazanej przez niego maszyny do fumigacyi siarczanych, dopóty obecnością swą w pożytecznym dla mnie tychże fumigacyi używaniu przykładał gorliwego i usilnego starania, dopóki nie wyrzał mię uwolnionym od przykrych cierpień i powróconym do dawney czerstwości

zupelnego zdrowia. Ten tak trafny przez WJP. Hilarego Arcimowicza, medycyny doktora, użyty, na pewney nauce i doświadczeniu jego oparty szrodek, obok czynnego, a zawsze troskliwego, starania, zobowiązał mię do rzetelney wdzięczności i podziękowania. Przejęty prawdziwem iey uczuciem, za istotny poczuję obowiązek przed całą publicznością to oświadczyć. Datt w Min-
sku februaryi 8 dnia 1820 roku.

Po kawalerji Podpułkownik Nordsztein.

Aniela Rayska, dziś lat 45 mająca, zdrowey ciała budowy, nie uległszy żadnym słabościom w młodym wieku, po zamaż pomyślnym, dwa poronienia i dwa połowi trudne odbyła, przy których dwóch ostatnich miejsce kawałkami pozszarpiane, obcą siłą wydobyte zostało. Tak nadzwyczajne przypadki stały się w niej zarodem wielkich nie-
regularności i słabości, do których się łączyły: bóle krzyża, bicie serca, spazmy i konwulsye przy ogólnem osłabieniu sił. Im bardziej cierpienia się pomnażały, tym gorliwszych dokładali stara-
nia przeci smutkiem krewni w wynajdowaniu środków, często dla chorey uciążliwych, i zale-
dwo już niewyczerpanych sposobow od medy-
ków i akuszerów używanych. Gdy nastąpiły krewotoki gwałtowne, chora sił pozbawiona, 10
miesiący na śmiertelney pościeli leżąc, wśród
stroskaney familji do grobu się zbliżała. Ktokol-
wiek w rodzeństwie swoim nieszczęśliwie patrzył
na podobną ofiarę gwałtownych boleści, łatwo so-
bie wystawić może ciężki stan serca przytomnych
świadków, samey rozpaczy oddanych. Wyniszczona
konwulsyami, przy wielu innych znakach do-
gorywającego życia, tym rychleyszy pragnęła
śmierci, im ta pewniey mogła przeciąć pasmo jej
cierpien. Opatrzność wszakże litościwa, zesłała
skuteczną pomoc na ożywienie konającej, w oso-
bie niedawno osiadłego w Winnicy WJP. Józefa
Judyckiego, medycyny doktora. Wezwany, po-
znawszy istotną chorobę, w prędkim czasie pocie-
szył nas nadzieją życia, a zęcane wydobycie
raka w kształcie polipa, przeszłego już w gangre-
nę, z części okiem niedożytych, uwieńczyło po-
myślnym skutkiem biegiłość wezwanego medyka.
Chora w przeciągu kilku tygodni, cudownie do zu-
pelnego powróciła zdrowia.

Hożpamiętując z tkliwem rozrzwiniem u-
dręczenia naszego domu, przez doskonałość po-
mienionego W. Judyckiego, ucznia Cesarskiego
Wileńskiego Uniwersytetu uprzątnione, nie sądzi-
my się w zdolności, dostateczniey wdzięczności na-
szej wyrazić, jako jawnie ją w obliczu świata
wyznając, i uwielbiając szczęśliwszą epokę kraju
naszego, w której od własnych rodaków, w wła-
snyim kraju w nauce lekarskiej usposobionych,
w tak niebezpiecznym stanie zdrowia i życia, sku-
teczny ratunek odbierać możemy. W Turbowie
w gubernii kijowskiej w powiecie machnowieckim,
dnia 15 grudnia, własnymi rękami podpisujemy.
Anieli i Franciszek Rayscy Porucznikowstwo.

O g ł o s z e n i a.

1 Maiętność Butrymance folwark krescen-
cyiny z miasteczkiem targowym w powiecie
Trockim mil 11 od Wilna a mil 9 od Kowna,
blisko rzeki portowey Niemna, we wszystkie do-
broci i w gruntach wybornych sytuowana, de-
terminuie się ku sprzedaży za cenę przystępną,
a układy są łatwe, ktooby sobie życzył nabyć,
raczy udać się do W. Szambelana Bortnow-
skiego, za zamkową bramą w domu żyda Abra-
hamki przy arsenale; gdzie do rozpatrzenia

się w intracie znajdzie inwentarz. Datt roku
1820 februaryi 16 dnia. Bakowski b. Prez.

1 Kamienica kupiecka w mieście Wilnie na
Sawicz ulicy pod N. 82 położona, od nadcho-
dzącego S. Jerzego to jest 23 aprila w trzy-
letnią wypuszcza się arendę, życzący zaarę-
dować tę kamienicę zgłosić się zechcą w prze-
ciągu terażnieyszego miesiąca nappóźniej zaś
dnia 1 następującego marca do dyrektorow iz-
by kupieckiej Jana Zaycowa i Józefa Krzy-
żanowskiego, gdzie o cenę i dalszych kondy-
cyach uwiadomieni zostaną. Roku 1820 fe-
bruaryi 12 dnia.

Jan Zaykowski Dyrektor Izby K. W.

2 Od Litewsko Wileńskiego Gubernskiego
Rządu ogłasza się: iż gdy kredytorowie i pre-
tensorowie zeszłego Marszałka Powiatu Sza-
welskiego Antoniego Żukowskiego, stosownie do
rozporządzenia niniejszego Gubernskiego Rzą-
du i Wileńskiego Głównego Sądu zgo D. p. r-
tamentu dokumentow udowodniających takowe
pretensye w szlacheckich opiekach Telszewskiej,
Rosienskiej i Szawelskiej niezłożyli; przeto
wedle rezolucyi w Rządzie Gubernskim 22 ja-
nuaryi terażnieyszego roku nastaley i przez
gazetę Litewskiego Kurjera do tychże kredy-
torow i pretensorow Żukowskiego ponawia się
rekwizycya, aby wymienione dokumenta sto-
sownie do zapisanych na majątkach ewikcyow,
niezawodnie do dnia pierwszego marca niniey-
szego roku złożyli w rzeczonych opiekach dla
weyrzenia w aktualność onych w obecności opie-
kunow successorow po Żukowskim i JW. Gra-
fini Tyszkiewiczowey byley zeszłego Żukow-
skiego żony, lub ich plenipotentów i dla przed-
stawienia zmu Departamentowi ku uczynieniu
rozporządzenia o domierzeniu niewątpliwym
Żukowskich kredytorom z dochodow majątkow
ich satysfakcyi, a to stosownie do Ukazu Rzą-
dzącego Senatu w tym objeckie nastaley. Dat
roku 1820 februaryi 9 dnia.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

2 Niżej podpisany ma zaszczyt uwiadomić
amatorów ogrodnictwa, którym już dostatecz-
nie z dobrego gatunku swych nasion jest zna-
ny, iż preys kuranty na 1820 rok rozmaitych
świeżych nasion, roślin, krzewow, kwiatow i
drzew, jakie się u niego w Rydze znajdują,
można dostać bezpłatnie w magazynie W. Jó-
zefa Kopscha w Wilnie, u którego się znaj-
duie skład moich nayażywanszych ogrodowych
nasion, jako to: rozmaitych gatunkow kapusty,
ziół, włoszczyzny, sałaty, rzepy, rzodkiewek,
cebuli, ogórkow, równie lewkonii, malwów i
różnych ciągle kwitnących oraz exotycznych
roślin, przedających się w pakietach totami,
moją zapieczętowanych, pieczęcią, ktoby zaś
zyczył mieć z tych ogrodowych artykułow, któ-
re się w magazynie w Wilnie nie znajdują,
to dawszy komis na one W. Kopschowi, będą
po naznaczoney w Preis Kurancie cenie nie-
zwłocznie dostawione, płacąc oprócz tego co
przesyłka kosztuie, biorącym znaczną ilość ko-
niczyny, ustępuie się dwadzieścia procentow.
Ryga lutego 1820 roku.

Karol Henryk Wagner.

REJESTR NASION

ze składu Karola Wagnera w Rydze, znajdujących się do sprzedania w Wilnie w magazynie Józefa Kopscha.

	R.	K.
Majeran - - - - - za 10t jeden	18	
Tymian - - - - -	18	
Sakwia - - - - -	12	
Rozmaryn - - - - -	18	
Basilicum (drobne listki) - - - - -	18	
Portulac - - - - -	16	
Hiszpańska rzerzucha (Nasturtium) - - - - -	36	
Cardé Benedicte - - - - -	12	
Kalafioro angielskie nayrańsze - - - - -	60	
— — — — — naypoźniejszy - - - - -	75	
Kapusta biała, ranna, cukrowa - - - - -	15	
— — — — — do kwaszenia dwa 10ty - - - - -	12	
— — — — — naywiększa brunszwicka 10t 1 - - - - -	12	
— — — — — włoska zielona - - - - -	11	
— — — — — żółta - - - - -	11	
— — — — — głowiasta wcale czerwona - - - - -	12	
Drukiew biała (Obenkohlrahi) - - - - -	8	
— — — — — żółta (Unterkohlrahi) - - - - -	6	
Saiata nayrańsza, angielska, głowiasta - - - - -	18	
— — — — — wielka, głowiasta żółta - - - - -	15	
— — — — — pstra, głowiasta - - - - -	15	
— — — — — zimowa, Endywia - - - - -	12	
Pietruszka cukrowa - - - - -	6	
Cykoria - - - - - dwa 10ty - - - - -	18	
Buraki prawdziwe czerwone do 6wkiły - - - - -	12	
Rzepa biała, ranna, okrągła, maiowa - - - - -	12	
— — — — — jesienna, okrągła - - - - -	12	
— — — — — mała cukrowa - - - - -	15	
Salery wielkie, lipskie, kłębiaste jeden 10t - - - - -	12	
Rzodkiewka okrągła, miesięczna, czerwona - - - - -	6	
— — — — — biała - - - - -	6	
— — — — — różna 2 10ty - - - - -	12	
— — — — — długa miesięczna różna 1 10t - - - - -	6	
Rzodkiew zimowa - - - - -	6	
Cebula hiszpańska biała - - - - -	18	
— — — — — czerwona - - - - -	18	
— — — — — żółta - - - - -	18	
Pory zimowe - - - - -	18	
Ogórki ranne białe hollenderskie - - - - -	24	
— — — — — długie, białe, angielskie - - - - -	24	
— — — — — ranne zielone hollenderskie - - - - -	18	
— — — — — zielone angielskie - - - - -	18	

K W I A T Y.

Lak (czyli fiołki) złoty, bardzo ciemny - - - - - paczek	18
Lewkonia zimowa, wszystkie kolory pomieszane - - - - -	18
— — — — — letnia ditto ditto - - - - -	18
— — — — — letnia w 20 gatunkach podług Preys Kurantu N. 1 do 20, za 20 paczków - - - - -	3
— — — — — ditto - - - - - 10 — — - - -	150
Milwa dubeltowa w 32 kolorach za 32 paczki - - - - -	240
Georgina w 20 kolorach N. 264 à 283 za 20 paczków - - - - -	240
Letnie kwiaty N. 56 do 206 za 25 pacz. - - - - -	150
— — — — — — — — — — — 50 pacz. - - - - -	3
— — — — — — — — — — — 100 pacz. - - - - -	6
Krzewy ciągle kwitnące podług Preys Kurantu N. 207 do 264 i od 284 do 336 za 50 paczków - - - - -	420
Exotyczne, czyli Treybhauzowe rośliny z Preys Kurantu N. 337 do 449 za 25 paczków - - - - -	420
Specjes, czyli suszone ingrediencye do zaprawy wiadra wódki na jerafeicza, za paczek - - - - -	275

2 W handlu Józefa Kopscha są sprowadzone rozmaite gustowne towary z mory metalicznej, safianu i inne, jako też szkła do kinkietów w dobrym gatunku.

2 Po zeyściu Stanisława Krzywoblockiego stawszy się jedynym dziedzicem Cypryan Krzywoblocki, kamienicy pod N. 19 przy ulicy ostrobramskiej w Wilnie położony, dekretem doczesney exdywizyi na różne części podzieloney, chęć przedaży oney oświadcza, życząc nabyć raczy zgłosić się do W. Gawrońskiego adwokata przy teyże ulicy pod N. 6 mieszkającego. Takowe doniesienie w imieniu brata rodzonego moiego Cypryana iako pełnomocny plenipotent podpisuję. Ignacy Krzywoblocki Sędzia Grodz. Pttu Prużan. krzyża woyskowego Porucz. i kawaler.

NOWE DZIEŁA

2. W Xiegarni Uniwersytetu u Józefa Zawadzkiego w Wilnie są następujące paryzkie almanaki mogące służyć za przyjemne podarunki dla dam, do przedania w następujących gatunkach.

Guirlande des muses, relié en velour blanc etui en satin fig. impr en couleur	R. 9
— le même relié en arabesque	6
Petit Almanach des dames rel. en arabesque	6
Echo des Bardes ou le ménestrel des dames relié en satin etui en arabesque	8
— le même relié en moire	6
— le même relié en arabesque	5
Homage aux demoiselles redigés par Dufrenoy relié en moire	6
— relié en arabesque	5
Almanach dedié aux dames relié en moire	6
— relié en arabesque	5
L'Abéille des dames, ou manuel de l'histoire naturelle orné des fig. coloriés cart r. 5 c.	15
L'Histoire naturelle, en miniature orné des figures peintes en couleur, relié en moire	6
— rel. en arabesque	5
— cartonné	r. 5 c. 15
Minerve des dames, ou cours complet d'Iconologie morale par figures allegoriques r. 5 c.	15
Petit rodeur, ou ecouteur aux portes	2
Fingal poème et autres poesie galliques par Le Saint - Michel	2
Le Petit Ménestrel, relié en moire	3
— rel. en guirlande d'or	2
— cartonné à la Bradel	r. 1 c. 50

2. W xiegarni XX. Pijarów u Alexandra Zolkowskiego i Józefa Zawadzkiego Typografa Uniwersytetu jest do przedania: Kalendarzyk Polityczny na rok 1820 dla wydziału Uniwer. Imperatorskiego Wileńskiego.

W którym są następujące materye: Nayjaśniejsza familia panująca w Rosyi, familie panujące w Europie, Rada Państwa, Ministrowie, Ministryum religii i Narodowego oświecenia, Uniwersytet Wileń., komisye sądowe edukacyjne, Tow. Medyczne Wileń., Gimnazye i szkoły do tychże Gim. należące: Wileńskie, Białostockie, Mińskie Witebskie, Zabielskie, Mohilowskie, Wołyńskie, Podolskie. Rzymisko-katolickie Duch. kolegium, Archidyecezya Mohilowska, Dyecezye: Wileńska, Żmudzka, Łucka, Kamieniecka, Mińska, Metropolitalna, Lit. Wileńska unicka, Archidyecezya Połocka, Dy-

eczezya Łucka i Brzeska, jednota ewangel. reformowana, Konsystorz ewangel. Augspur. wyznania, Lit. Poczta. Gubernie z powiatami: Litew. Wileńska, Grodzieńska, obwód Białostocki, Gub. Mińska, Witebska, Mohilowska, Wołyńska, Podolska. Towarzystwo Dobroczynności Wileńskie. Cena exem. jednego kop. 50 sr.

Ktoby życzył mieć przez pocztę niniejszy Kalendarzyk, może go otrzymać, dosyłając pieniądze pod adresem wyżej pomienionych Xię-garni, dokładając do rubla po 15 kop. sr. na przesyłkę do miejsca wskazanego, mniej jednak nie można zapisywać nad 6 exemplarzy.

Komitet ptu Rosieńskiego stosownie do przedań i zwierzchniczych, po rozestaniu okoliczności wewnątrz powiatu, objawia i przez gazetę Kur. Lit. że na dostarczenie drewna i słomy dla półku Dońskiego kozackiego po granicy Pruskiej konsystującego, oraz dla inwalidowej komendy w mieście powiatowem Rosieniach i dla rozmaitej rangi w różnych miejscach wewnątrz tego ptu mieszkających wojskowych obszytowanych, odbywać będzie publiczną w mieście Rosieniach licytację, na jakąową naznacza terminu 21 23 i 25 dni, teraźniejszego mca februar. teraźniejszy. szego roku. Dat 1820 roku mca january 29 dnia Marszałek ptu Rosień. Michał Iwanowicz.

3 Excerpt oświadczenia z protokółu potocznego Sądu Grodzkiego Pttu Rosień. w dacie ponizej wyrażającej się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebującej iest wydan.

Roku 1819 mca nowembra 10 dnia oświadczenie imieniem JWJP. Ludwika Giełguda Straznika W.W. Xtwa Lit. kawalera orderow, przeciwko JWJP. Michałowi Giełgudowi Marszałkowi nadwor. W.W. Xtwa Lit. kawalerowi orderow czyni się z okoliczności takiej: w roku 1792 mca maja 5 dnia dokumentem wieczystodzielczym przez zesłego s. p. Antoniego Giełguda Starosty jenerałnego X. Zmudz. i kawalera order. oycy żał. i obżał. brata czynionym każdemu z trzech synow idq. obżałowanemu Marszałkowi zesłemu Ignacemu Jenerałowi i żał. deltorowi wolne i zadnem nie obciążone onerami wydzielone zostały schedy a udzielnie do opłacenia przez się zawinionych kredytow tenże zesły Starosta Giełgud oyciec dobra w ptach Slonimskim i Nowogrodzkim leżące, iako to hrabstwo Mołczach z miastem Mołczadzie z folwarkami Dobropole, Kozłowicze, Starzynki, Ilwianki, tudzież wsią Litaworką, przy tém majątność Danisowszczyznę z folwarkiem Holdowicze do sprzedania przeznaczyl i nadto ieszcze do wolnego szafunku swojego dobra Billewicze, Stoleraycie w Pcie Rosieńskim Zydyki pojezuickie w Pcie Telszewskim zostają, stało się, że zesły oyciec niewyprzedawszy wyżej wymienionych dóbr i niezaspokoiwszy wierzcycieli swoich w roku 1796 żyć przestał, zostawiając synom dobra takowe i onera nieczynił innego rozrządzenia nad to iakie dokumentem dzielczym postanowił, a tak nic niepozostawało synom, iak tylko uzupełnić wolę oycy i dla tego oświadczaający się szanując święcie przeznaczenie oycy swego do sprzedania na powyższy przedmiot rzeczonych dóbr i uspokojenie wszystkich kredytorow dał plenipotencyą starszemu bratu obżał. Michałowi Giełgudowi Marszałkowi który codo wyprzedania dóbr, wzięcie za nie pieniędzy skutecznił plenipotencyą, lecz codo wyplacenia kredytorom ich należności, daleko omylnym stał się, bo ci wszyscy bez odebrania tak kapitałow jako i procentów dotąd pozostali. Niektórzy zaś z nich uniesieni niecierpliwością i potrzebą własną dobra Widukle żalującego delatora nie do odpowiedzialności w skutek dokumentu dzielczego nienależne, w wielkiej części przez tradycyę pozaymo-

wali, a wzięte za wyprzedane dobra ogromne summy, iuz to na niepotrzebne procedera iuz dalsze swoje użytki obżał. brat obrócił, naostatek dobra Billewicze, Stoleraycie i Zydyki zpod wolnego szafunku oycy na mnie oświadczaającego się i obżał. brata drogą naturalney sukcesyji spadie lubo nie nienależeli do zaspokojenia kredytorow, gdyż wzięta summa za wyprzedane dobra w powiatach Slonimskim i Nowogrodzkim aż nadto wystarczała, jednak obżał. brat Marszałek pomimo ustaleń i coñioney plenipotencyi, z pomiędzy nich majątności Billewicze i Stoleraycie wyprzedal, wziętą zaś summę do różnego przedmiotu iak pierwszą przenosił. Z powodu takiej nieakuratności obżał. brata kiedy żał. zaczął być uciskany od kredytorow zmuszonym został z obżał. bratem prawem czynić ale obżał. godząc zawsze na krzywdę i uszczuplenie doli żał. dla przewłoki w sądzie Głównym Lit. Wileńskim zgo departamentu wzdać siebie dopuścił a tém czasem, iak się dowiaduje żalujący, pozostały ieszcze od niepotrzebney wyprzedazy dobra pojezuickie Zydyki w Pcie Telszewskim położone w półowie codo równego stopnia iako po oycy na żał. przychodzące, lecz co do sprawiedliwej pretenssyi żał. del. niewystarczające nawet zamysła wyprzedać i żał. milionowe należności mającego, nową osobę przyczyniając do procederu umniejszyć odbior stara się, przeto aby z krzywdą kupującego medoprowadził takowej wyprzedazy do skutku, przez niniejsze oświadczenie żał., aby nikt takowych dóbr prosto do żał. należnych niekupował, ostrzega i wprzeciwnym zdarzeniu że swoją stratę kupujący samemu sobie przypisać będzie winien zapewnia, ażeby zaś takowe ostrzeżenie każdemu do wiadomości doszło przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić deklaruję i one sam aktor własnoręcznie podpisał Ludwik Giełgud Stra. b. W.W. Xtwa Lit. i kawaler.

Zgodność z księgami poświadczam Otton Do-
wiatt Grodzki Pttu Rosien. Regent.

1819 gbra 11 dnia takowe oświadczenie
czyli proces wolno w gazecie Kuryera Lit. dru-
kować Prezydent Ziem. Pttu Rosień. Ignacy
Bucewicz.

3 Podaje się do wiadomości, iż znaydo-
wawszy się dotąd w domie JW. tutejszego
Woiennego Gubernatora Metr d'hotel czyli
Dworzecki Parfion Afanasiew, oddala się ztąd
zupelnie z miasta, a ponieważ on utrzymywał
różne domowe expensa, za które chociaż co
miesięcznie było opłacano, lecz nadspodziewa-
nie, jeżeliby komu z rzemieślnikow lub kupców
ten Dworzecki Parfion zadłużył się, takowy
powinien jawić się natychmiast do tutejszego
Policmeystra dla okalkulowania, później zaś
nie będzie już nikt miał prawa rościć żadney
pretensyji.

P. Szlykoff.

2. Wyjeżdża za granice do Prus i Sakso-
nii Wileński 3 gildy kupiec Leyzer Hirszowicz
Brzozowik.

2. Wyjeżdża za granice do Prus i Sakso-
nii Odeskiego 1szej gildy kupca Joela Mosz-
kowicza winograda komissioner, Wileński miesz-
kaniec Mordchel Szłmowicz Mairzel.

2. Wyjeżdża za granicę do Prus i Sakso-
nii mieszczanin Wileński Jankiel Szmuyłowicz
Frauszteter na miesiąc dziesięć.

z Wypis z xiąg Ziemskich Wieczystych powiatu Mińskiego.

Roku 1819 mca decembra 11 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego przede mną Hilarym Jakubowskim aktualnym przysięgłym Ziem. tegoż Ptu Regentem, stanąwszy osobiscie WW. Angela z Wołczaskich Petrozolinowa Szambelanowa b. dworu pol. w imieniu własnym i z mocy plenipotencyow od sióstr swoich WW. Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey Pisarzowey Ziem. Ptu Słuc. i Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiey komornikowey Połockiey działająca, i Teofil Wołczaski, wieczysto kwietacyiny dokument na rzecz poniżej zjaśniającą się JWW. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wolkom Prez. Sądów Gran. appellacyynych ptu Wileń. oraz ich potomstwu i successorom od siebie wydany przyznali i to swe przyznanie w protokole Zapisowym przyznań własnoręcznemi podpisami stwierdzili, którego wyrazy takowe. Aniela z Wołczaskich Petrozolinowa szambelanowa dworu pol. a w assistencyi męża mego, oraz za pełnomocnemi plenipotencyami od sióstr moich rodzonych, jako to od WJ Pani Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey pisarzowey Ziem. ptu Słuckiego w 1819 januاری 2 dnia wydanej, tegoż roku februaryi 1 i dnia w aktach Ziem. Słuckich przyznanej, tudzież od WJ. Pani Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiey komornikowey Połockiey w roku 1819 januاری 12 dnia datowanej, tegoż roku februaryi 12 przed aktami Ziem. Słuc. przyznanej, czyniąca i pisząca się, oraz ja Teofil Wołczaski wiadomo czyniemy, tym naszym wieczysto-kwietacyynym na wieczne czasy nieporuszonym dokumentem, JWW. JP. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wolkom Prezydentom Sądów granicznych apellacyynych Ptu Wileń. oraz ich potomstwu i successorom wydany i służącym nato: naprzód ja Petrozolinowa tak w stopniu własnym, jako i w imieniu rodzenstwa mego z tytułu imienia Wołczaskich poszukując, sukcesyi po zeszyłych z tego swiata Biskupie Tamasczeńskim i Kanoniku Inflantskim Wołczaskich, rozwinąłem z rodzonym siostrzanem i successorom tychże Biskupa i kanonika Wołczaskich, proces prawny w sądzie Gł. 2go departamentu Gubernii Grodzieńskiej prowadzony: w drodze takowego processu nastęrczyły się rozmaite mnie porady, skutkiem których było to; iż tak przez zapozwy do Sądu Gł. Grodzień. w roku 1819 januar. 7 dnia wymiesione, jako i przez gazetę Kuryera Litewskiego w roku 1819, w Numerze 25 ogłosiwszy pretensorstwo do sukcesyi po biskupie i koniku Wołczaskich; gdy w końcu żaden prawny dowód niemógł podpierać ogłoszogo pretensorstwa; przymuszona byłam w sądzie Głównym Grodzień. po zaszyłych akcessoryynych wyrokach mieć się niestannie, i dopuścić zapisania na siebie i na moje rodzeństwo z własnego naszego powództwa w roku 1819 miesiąca julii 16 dnia, kontumacyynego dekretu: późniejsze doradzenia naprowadziły mnie na przykrzeszą nierównie koley, albowiem przez nowe w roku 1819 miesiąca oktobra 18 dnia w imieniu moim oraz sióstr moich i w imieniu Teofila Wołczaskiego powynaszane po JW. JPana Hipolita Wółka i jego familią do Sądu Gł. Grodzień. zapozwy, użyto w nich w niedostatku prawdziwych wymyslane zarzuty, które rozdrażniając serca dotąd przyjazne i familiyne, prócz napelnienia onych goryczą, żadnego więcey nieprzyniosły skutku: Widząc się zatem ja Petrozolinowa wespół z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką oraz ja Teofil Wołczaski mimowolnie przez ludzi niechętnych i interessowanych wprowadzonemi na taką koley processu, która z żadney strony niemogła jak tylko przykre dla nas ściągnąć owoce, użyliśmy światłych, bogoboynych i cnotliwych pośredników, przez których o prawdziwym stanie rzeczy zostawszy oświeceni, gdy

z jednej strony zupełnie zostaliśmy przekonani iż z powodu imiennictwa Wołczaskich żaden dla nas i naszego rodzenstwa niezostaje nietylko stopień lecz nawet i żaden tytuł successorstwa po zeszyłych biskupie i kanoniku Wołczaskich, albowiem linia tychże biskupa i kanonika zostawszy od Hrehorego prapradziada oddzieloną od gałęzi domu Wołczaskich, z którego ja Petrozolinowa z siostrami memi oraz ja Teofil Wołczaski wespół z rodzeństwem naszym pochodzimy, żadnego dla nas jako z poboczney i osobney linii idących stopnia, oprócz imiennictwa i dalekiego pokrewieństwa niezostawiła, przeciwnie zaś z drugiey strony, gdy oczewistością rzeczy przekonani zostajemy; że JWJPan Hipolit Łaniewski Wolk, prezes Sądów Gran. apellacyynych Wileńskich z rodzoney siostry zeszyłych biskupa i kanonika Wołczaskich Heleny Wołczaskiey w zamęściu za Alexandrem Wółkiem oycem JW. Hipolita Wółka będącey pochodzący, raz jako rodzony siostrzan otrzymał wiecznością do bra Suderwę w powiecie wileńskim położone, przez dokument zeszyłego kanonika Wołczaskiego, w roku 1815 maja 2 dnia datowany, tegoż roku i miesiąca w Ziem. Wileń. przyznany, drugi raz jako naturalny successor i rodzony siostrzan osiągnął także po zeyściu tegoż rodzzonego wuja spadek ruchomy: z takiego zatem nayoczewistszego przekonania się o prawdziwym stanie rzeczy żadnym kwestyom i zarzutom podlegać niemogącej, ja Petrozolinowa wespół z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką, oraz ja Teofil Wołczaski wespół z dalszym moim rodzeństwem, odrzuciwszy wszelkie błędne i uboczne a w skutkach swoich dla nas nieprzyjemne namowy i rady do poroznienia tylko familynego zmierzające, przedsięwzięliśmy udać się drogą pojednania i zwrocenia dawney z domem JWW. Prezydentow Wółkow przyjaźni, i familiyney harmonii, i gdy JW. Hipolit Wółk dekretu kontumacyynego w Sądzie Gł. Grodzień. w roku 1819 julii 16 dnia otrzymanego i dalszego z nami o peny i expensa processu odstąpił: przeto ja Petrozolinowa tak w osobie własney jako i za pełnomocnemi powyżey wyrażonemi plenipotencyami w imieniu sióstr moich rodzonych Rymaszewskiey i Czarnockiey czyniąca, oraz ja Teofil Wołczaski, wespół z dalszym moim rodzeństwem jedno za drugiego ręcząc i poczytując, wszelkiey pretenssyi i processu o sukcesyia po zeszyłych Biskupie i Kanoniku Wołczaskich z JWJPanem Hipolitem Wółkiem Prez. sądów Granicznych apellacyynych Wileńskich rozpozotętego, wiecznie i nazawsze za nas i successorów naszych rzekamy się, wszelkie z okazji tego processu manifesta, pozwy i pisma zaszele, odwołujemy, kasujemy i ze wszelkich aktów, gdzieby się tylko znajdowały eliminować dozwalamy; JWJPana Hipolita Łaniewskiego Wółka prezesa sądów Gra. apellacyynych Wileńskich, i jako rodzzonego siostrzana i naturalnego successora zeszyłych rodzonych wujow jego Biskupa i Kanonika Wołczaskich, i jako dziedzica dobra Suderwę za osobnym dokumentem posiadającego, niemogącym się nigdy i przez nikogo kwestyonować dziedzicem i successorom wszelkiego po wsiach swoich spadku jawnie ogłaszamy, uznajemy, i wszelkie w tym mierze uczynione ze strony naszej zarzuty i pretensorstwo, jako żadnego fundamentu nie mające reklamujemy, wieczyście umarzamy, i przez gazetę Kur. Lit. umorzyć, reklamować, i niniejszy nasz dokument do wiadomości publiczney podać, submitujemy się i dozwalamy, słowem o nic zgola żadney pod żadnym tytułem, pretextem i wynalazkiem do domu JWW. Prezydentów Wółków, i do ich successorów, ani nam samym ani successorom naszym salwy niezostawujemy; i natośmy wydali ten nasz wieczysto kwietacyynny dokument, który przy uproszonych WW. Pieczętarzach własnemi podpisami stwierdzamy. Działo się dnia 8 mca

grudnia 1819 roku, u tego wieczysto kwietacyynego dokumentu podpisy aktorów poniżej świadectwa Pieczętarzy następnie się wyrażają. Aniela z Wolczaskich Petrozolinowa, Teofil Wolczaski mpr.

Za pieczętarzów podpisali się: pierwszy, Tadeusz Kiersnowski adw. sądów Ziem. powiatu wilejskiego; drugi Tomasz Korwin Petrozolin Szambelan. Jakowy dokument po przyznaniu onego przez osoby w górze wyrażone jest w księgi Ziem. wieczyste ptu Mińskiego wpisany, z których i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Ptu Mińskiego stronie rekwirujący jest wydan.

Zgodziłem z księgami Hilary Jakubowski Ziem. Miń. Regent.

Roku 1819 mca xbra 31 dnia, że takowy ekstrakt dokumentu kwietacyynego przez Redakcyą Kur. Lit. przyjętym bydź do druku może, w tym Sąd Ziem. Ptu Wileńskiego zaświadcza. Ludwik Wollowicz Sędzia Ziem. Wileń.

2. Excerpt z Protokołu Sądowego Ziemskiego ptu Nowogrodzkiego oświadczenia w dacie poniżej zapisanego a w roku terażniejszym 1820 mca Januaryi 26 dnia za podaną prośbą pod pieczęcią urzędową Ziemską Nowogrodzką stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1820 Januaryi 26 dnia. Gdy pomimo wszelką usilność jaką z swej strony czynią JWW. Konstanty były półkownik wojsk Polskich i kawaler, Franciszek Chor. Ptu Nowogrodzkiego Rajeccy, zastawni dóbr Mozeykowa i Solecznik passessorowie, w przyspieszeniu rozliczenia się z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabiami Chodkiewiczami, a ztąd ułatwienia exdywizyi dóbr pod rozdział wierzycieli oddanych podobało się interesowanym z różnych względów do tego osobom rozgłaszać: iż ciż JWW. Rajeccy celem dłuższego utrzymywania się przy dobrach zastawiających, czynią zwłokę i trudność w wyprowadzeniu exdywizyi; ku okazaniu współwierzycielom nierzetelności tej rozgłaszanej opinii, umieszczają tu po krótku następane interesu prowadzenie, w roku 1816 po oświadczeniu JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza dóbr jego schedy na rozdział wierzycieli, JWW. Rajeccy znajdując swoje fundusze na ogólne interesa domu JWW. Hrabów Chodkiewiczów użyte, uzyskali wyrok Rządzącego Senatu dnia 28 augusta 1817 roku, zalecający sądowi drugiego departamentu Kijowskiego, żeby ten przez sąd dzielczy fortunę Starosty Zmudzkiego Jana Chodkiewicza na dwóch jego synów Józefa i Alexandra rozdzielił, długi rodzicielskie Rajeckim należne zliczył, i one na obu schedach Hrabów Józefa i Alexandra Chodkiewiczów zabezpieczywszy, na schedzie samojednego Hrabi Alexandra odkrył konkurs, ku zadosyć uczynieniu własnych jego wierzycieli. Ten sprawiedliwy Senatu wyrok niemalo bez wątpienia dla współwierzycieli przyniósł ulgę; gdy połowę należności JWW. Rajeckich na schedę drugą do exdywizyi nienależną odniósł, za przypadkiem sprawy w sądzie dzielczym Czarnobyłskim umocowany JW. Hrabi Alexandra temu sądowi oświadczył: że rozliczenie długów JWW. Rajeckim należnych nastąpi w udzielnym tychże JWW. Rajeckich z opieką JW. Hrabów Józefa kompromisie, na co gdy stawająca w tym sądzie opieka i wierzyciele JW. Hrabów Alexandra zgodzili się. Sąd dzielczy Czarnobyłski obliczenie JWW. Rajeckich w udzielnym z opieką kompromisie zatwierdził. A takowy wyrok sądu drugiego Departamentu Kijowskiego dnia 21 grudnia 1818 roku zaaprobował. Lecz gdy w późniejszym czasie do takowego kompromisu opieka JW. Hrabów Józefa pod różnemi przyczynami nie przystąpiła, JWW. Rajeccy udawszy się w tym ze skargą do Rządzącego Senatu zyskali dnia 2 kwietnia 1819 roku ukaz do sądów drugiego Departamentu Grodzieńskiego i Kijowskiego, zalecający zagnalenie stron do rozprawy w kompromisie, jakoż

JWW. Sylwestrowicz opiekun za plenipotencyami od współ opiekunów i Rajecki Chorąży za plenipotencyą brata swojego czyniący w dniu 25 marca 1819 roku w aktach Ziem. Nowogrodzkich przyznany dokumentem wybrali do kompromisu osoby i na wyprowadzenie onego termin 10 lipca 1819 roku naznaczyli, gdy zaś i w tym terminie dla niewiadomych przyczyn opieka Hrabi Józefa do kompromisu nie stanęła JWW. Rajeccy w skutek uczynionego w dokumencie warunku wydali do nowego zjazdu obwieszczenia: pierwsze 11 lipca, drugie 8 augusta, trzecie 4 septembra 1819 roku wszystkie w aktach Grodzkich Lidzkich zeznane i za wszystkimi też opieką do opisanego kompromisu nie przystąpiła i nie zjechała. Z jakowego powodu JWW. Rajeccy udali się do Sądu drugiego Departamentu Gubernii Grodzieńskiej z dopomnieniem się o skutki ukazu senackiego dnia 2 kwietnia, i uzyskali dnia 14 stycznia 1820 roku dekret przez policyą objawić nakazany, zalecający opiece od daty 20 stycznia w dwóch miesiącach rozstrząść się w opisanym kompromisie. W tym krótkim opisanym macie szanowni współ wierzyciele rzetelną wiadomość postępowania Rajeckich, sądzie, kto jest przyczyną zwłoki w otrzymaniu należney wam satysfakcyi. Dalecy aż nadto Rajeccy winie o tę zwłokę JW. Generata Chodkiewicza (bo ta jak jest przeciwna znanemu jego charakterowi, tak własnym jegoż interessom szkodliwa) oddają tę rzecz do opinii całej publiczności, a na zamiar własnego usprawiedliwienia się podając do akt powiatowych niniejsze oświadczenie że one dla wiadomości interesowanych osób w gazecie Kur. Lit. umieścić postanawiają zapowiadam, i ze zlecenia samych aktorów takowe oświadczenie podpisuję Ignacy Rajecki.

Takowe oświadczenie wolne jest do podania do druku zaświadczam Felicjan Siemiradzki Pisarz Ziem. Ptu Nowogrodzkiego.

Zgodność z protokołem poświadczam Józef Płński Reg. Ziem. Ptu Nowogrodz

2 Gdy za obligiem pod datą r. 1816 8bra 5 d. przezemnie mżey podpisanego i żonę moją, JP. Wincentemu Kaczynskiemu na sumwę złotych 7,500 wydanym, tenże JP. Kaczynski po wyliczeniu z opieki, wszystkie pieniądze wraz z procentami ode mnie przyjął i nato dokument kwietacyinny w grodzie Ptu Wileńskiego zaprzysnął, skoro wszakże obligu wspomnionego, bratu swojemu JP. Janowi Kaczynskiemu tu nieobecnemu w lokacyą oddanego, niemógł zwrócić i doqd ieszcze niezwrócił; obwieszcza się zatem: iż oblig wzmiankowany, iako iuż w zupełności opłacony, zostaje bez waloru i do żadnych układow użytym bydź niemoże, w Wilnie 1820 r. februaryi 3 dnia. Karol Sylwestrowicz.

2 Doczytuąc w kuryerze Litewskim pod N. 296 awizacyą przez Zegarmistrza Wileń mieszczanina Joachima Sawickiego zamieszczoną ostrzegającą publiczność; ażeby nikt o awędę kamienicy moiej nie traktował. dla tego że Dekretem oczewistym Grodzkim Ptu Wileń. sądzono dla iego rub srebr. 240 kop. 48, znam za obowiązek nawzajem tegoż zegarmistrza Sawickiego ostrzedz, że lubo ten dług iako z obóyga zawinienia urosły, nayniewinniey na mnie był poszukiwany, wszakże gdy udało się temuż Zegarmistrzowi Sawickiemu uzyskać Dekret, niechże będzie wolno mu powiedzieć prawdę, że ja nader wcz-sna zaymie go mysl względem inekwitacyi, bo sążzone sobie pieniądze może ieszcze i przed terminem odbierze, a przeto niepowinien sobie robić nadziei gospodarzenia w obcym domu. Marciana z Myszkowskich Sikorska.

Ze być może takowe pismo umieszczone w druku świadczą. Prezydent Urban Jazdowski.

Wilno dnia 18 lutego v.s. 1820 roku.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc. Pozew przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. na kadencyą trzykrólską lub po niej następną, z powództwa W. Kandyda Grabowskiego, Adwokata subseliow Wileń. Prokuratora dodanego przez rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. massy funduszu zeszłego Ignacego Kielczewskiego Stol. Poznań., który w imieniu successorow tegoż Stolnika i referencyi do zapadłych Sądu Ziem. rezolucyow, polecających żał. wezwanie wszystkich kredytorow i pretensorow. oraz dla odkrycia massy debitorow zeszłego Kielczewskiego, pozywa WW Leopolda Rafałowskiego, Bogustawa Białobłockiego Adw. Sądu Gł. i Stanisława Orzechowskiego, Bogustawa Adw. Subsel. Wileń., i Marcina braci Peżarskich, oraz wszystkich dalszych kredytorow i pretensorow zeszłego Kielczewskiego, Karola Szulza, byłego kupca Wileń. i Jana Staniszwskiego kapitana, także kredytorow, pierwszego jako utrzymującego u siebie niewolnie oblig Szenderowiczow, i dekret na mar. Szukszcie, drugiego jako mającego oblig komor. Hrynaszkiewiczow służące zeszłemu Kielczewskiemu do zwrotu takowych tranzaktow na rzecz massy, a WW. debitorow, którzy już to za wydanemi obligami własnemi, listami, rachunkami, tudzież adnotacyami zeszłego Kielczewskiego, znaczne summy onemu zawinili, a mianowicie Józefa Burniewicza za rachunkiem 1814. apr. 15 o zł. 333 i za obligiem 1819 julii 8 o zł. 2480. Antoniego Koziella za rachunkiem o czer. zł. 263 rub. sr. 1, Wiszomirskiego Podczaszego za listem 1817 maja 4 or. sr. 12, Szaj Leyzerowicza lub jego successorow krawca za kartą 1804 junii 9 o czer. zł. 10, Pawła Łopacińskiego Asserora Sądu Gł. za obligiem 1819 maja 22 or. s. 200 i rubli ass. 3,000, Jana i Petruneli Gilzynskich woźnych lub ich successorow za przelewem Daukszyny 1810 junii 24 o czer. zł. 100 i r. sr. 210 a za obligiem 1806 apr. 23 or. sr. 600, Floryana Traskowskiego majora za obligiem 1817 julii 15 o r. sr. 201 kop. 50, Franciszka Konczy Pisarzewicza zakartami 1815 julii 20 or. sr. 60, aug. 13 o czer. zł. 7, julii 8 o r. sr. 10, 1816 aug. 22 o rub. sr. 20, gbra 24 or. sr. 15, na pełność których zastawił u zeszłego Kielczewskiego dokument assekuracyiny b. Assesora Sądu Gł. na r. sr. 300 sobie wydany przeto i Assesora Gaspra Romanowicza do uczynienia satysfakcyi, także dokumentem Symona i Jana Woynickiego Kom. Gran. Wileń. za obligami 1807 apr. 23 o czer. zł. 100 1812 xbra 19 or. sr. 6, Kazimierza Czarnockiego za kartą 1816 aug. 26 or. sr. 90, Adama Stawskiego za obligami 1805, xbra 24, i 26 o czer. zł. 250 a 1806 febr. 16 o czer. zł. 20, Alexandra Kuczewskiego Deput. wyw. Troc. za obligami 1807 apr. 18 o czer. zł. 15, 1816 mar. 2 o czer. zł. 5, za adnotatą 1816 junii 1 o czer. zł. 10, Stanisława Koziella Kapitana za kartą 1816 aug. 26 o r. sr. 58, Maryannę Bronicową za rewersem 1814 januar. 24 o czer. zł. 82, Tadeusza Zawadzkiego za kartą 1819 apr. 28 o r. sr. 15, Tadeusza Narbuta za obligiem 1811 apr. 20 o zł. 1000, Józefa Przesieckiego za kartą 1819 mar. 4 o cz. zł. 20, Gabryela Huwalda Sędziego Gran. Wileń. za kartą 1817 junii 19 o czer. zł. 60 i r. sr. 68 kop. 50, K. Buynickiego za listem i adnotacyą 1796 apr. 3 o czer. zł. 4 r. sr. 33 i zł. 55, Józefa Zienkowskiego za kartą 1782 januar. 8 o czer. zł. 2. G. K. Koziella za listem i adnotatą o zł. 10 Józefa Kamieńskiego Chor. za kartą 1817 febr. 22 o r. sr. 60, Ignacego Czaykowskiego za listem, i adnotacyą o r. sr. 12, Tadeusza Woynickiego Kom. za obligami 1815 maja 9 i julii 28 o czer. zł. 50 i r. sr., 30, A. Lenkiewicza za kartą 1814 febr. 22 r. sr. 9 zł. 2 gr. 10, W. Sugietta za kartą 1817 junii 28 i za adnotatą o zł. 86, Wawrzynca Orzechewskiego budowniczego za kartą 1815 junii 8 o r. sr. 75, Józefa Zaborskiego za kartą 1806 julii 29 o czer. zł. 40 i zł. 5. Rokosowskiego za rachunkiem o czer. zł. 4, Kiewlicza Assesora za rachunkiem o czer. zł. 30, Kozłowskiego kupca za rachunkiem 1807 apr. 23 o czer. zł. 100, Antoniego Grzymally za obligiem 1817 maja 23 o czer. zł. 15, W. Miaskowskiego za kartą 1804 maja 26 o czer. zł. 20, Moyższa Iekowicza za kartą 1806 7bra 17 or. sr. 300, Michała Mackiewicza Sędziego Ziem. Borys. za kartą 1811 maja 29 or. sr. 170, Hirszy Szenderowicza za kartą 1806 apr. 23 o r. sr. 150; Teklę Pozarzycką za listami 1806 i 1807, o czer. zł. 12, Józefa Polkowskiego za listami 1806 junii 9 i 1817 mar. 5 o czer. zł. 16, Josiela Wulfowicza Altermana za obligiem 1816 xbra 1 or. sr. 300, Józefa Landy i jego successorow za obligami 1813 7bra 29 i 1806 aug. 5 o rub. sr. 245, Tadeusza Sawickiego Sędziego za obligiem 1795 maja 4 o czer. 51, Kafola Romanowicza Sędziego za obligami 1807 maja 12, i junii 23 or. sr. 30, zł. 400, Ludwika Stańskiego Kracyczyca za obligiem 1815 mar. 15 o czer. zł. 30, Izadka Szłomowicza Sobola za obligiem 1814 julii 30 o r. sr. 590, za adnotatą o czer. zł. 30 i za wexlem 1803 mar. 19 o czer. zł. 1100, Zelmana Szłomowicza za wexlem 1806, julii 31 o czer. zł. 800, Michała Mineyki Sędziego za obligiem 1806 junii 13 o czer. zł. 1500, a za dekretem exdywizyi Bulharynowskiey o zł. 1419 gr. 62, Konstancyą Bystramowę Prez. Ziem. Upit. za obligiem 1814 mar. 12 or. sr. 750, Jacka Paprockiego Porucznika za obligiem 1805 7bra 15 o czer. zł. 20, Michała Cedlera, i jego successorow za obligiem 1806 maja 31 o czer. zł. 30, Franciszka Sienkiewicza za obligiem 1815 julii 21 o czer. 50, Chłudzińskiego za adnotatą o czer. zł. 36 zł. 271 gr. 4, Józefa Pruskiego Chor. za obligiem 1818 czerwca 10, o czerwonych złotych 60 Jana Bogusławskiego za obligiem 1777 maja 3 o czer. zł. 6 Franciszka Zawiszy za obligiem 1806 8bra 16 o czer. zł. 50, Bazylego Zabkowskiego za obligiem 1779 februaryi 19, czer. zł. 15, Antoniego Karpia Komor. o zł. 160, Onufrego Offenberga Skarbnika za obligiem 1807 xbra 23 o r. sr. 12, Miłkołaja Puzyrewskiego za kartą 1819 maja 24 or. sr. 12, A. Dukszynskiego koleckiego Sekr. za listem 1809 xbra 9 or. sr. 12, Michała Kielczewskiego Rot. za obligiem 1798 apr. 1 o czer.

zł. 15, i za listem 1813 7bra 9 o r. sr. 6, Karola Bortkiewicza za kartą 1806 8bra 22 o r. 3 30, Ludwika Kielczewskiego za kartą 1789 xbra 11 o r. sr. 5, Jakuba Szukszty Mar. Upit. za dekretem exdywizyi Bulharynowskiej o zł. 6256 gr. 28½, Dominika Bialeckiego za obligami 1806 febr. 20 i apr. 16 o r. sr. 90, samego i Annę Bialeckich za obligiem 1804 xbra 23 o rub. sr. 37, Antoniego i Wiktoryę Bialeckich za obligiem 1806 januar. 12 czer. zł. 20, Paszkiewicza za adnotacyą czer. zł. 10, Bakowskiego Professora za adnotacyą o r. sr. 15, Antuszewicza za rachunkiem o r. sr. 30, Brunowow za rachunkiem o czer. zł. 5 i zł. 8, Dawida Zelmanowicza za kartą 1808 marca 13 o czer. zł. 650, Ignacego Wołodki Sędziego Gran. Wilkom. za obligami 1815 xbra 23 o r. sr. 66. 1816 mar. 29 o r. sr. 34, za listem o r. sr. 15, Ferdynanda i Ignacego Wołodkow za kartą zeszłego ich oycy o r. sr. 80 kop. 96, Ferdynanda Wołodki za rachunkiem 1816 o r. sr. 501 zł. 1 gr. 20, Jankiela Szenderowicza za cerografem 1804 junii 9 o czer. zł. 50, za obligiem 1815 junii 25 o r. sr. 500, bez karty o r. sr. 125, za rachunkiem i za obligiem w ręku Szulza znajdującym się o czer. zł. 300, r. sr. 2375, Rohozy za listami 1817 maja 10 i junii 21 o czer. zł. 6 i r. sr. 12, Wincentego Malinowskiego Radnego za obligiem o czer. zł. 100, za wezłem 1801 mar. 6 o r. sr. 300, za rewersem 1809 apr. 13 r. sr. 300, Kunickę za listem i adnotatą 1816 julii 10 i aug. 17 o r. sr. 18, Konstantego Stańskiego i Zboromirskiego za rewersem 1812 xbra 24 o czer. zł. 25, Kazimierza Strumilly i Augustowskiego za rewersem 1809 febr. 5 r. sr. 12, Karola Wehnera i Krassowskiego za rewersem 1819 julii 29 o r. sr. 15, Józefa Kosakowskiego Łowcz. jako debitora u Ludwikę z Potockich Kossakowskę utrzymującą fundusz męża swego za przelewem od Brońcow 1806 mar. 29 o czer. zł. 2100, Pucitowskiego Szamb. za kartą o r. sr. 20½, Hrynaszkiewicza Kom. za obligiem znajdującym się u Staniszewskiego o r. sr. 1150, Tadeusza Szostaka Dworzanina za kartą 1787 apr. 15 o czer. zł. 2 zł. 30 a za rachunkiem, Zaiączkowskiego Rotmistrza o r. sr. 15, Ordynica o r. sr. 60, Staniszewskiego Kap. o czer. zł. 4 r. sr. 54, Sworadzkiego o r. sr. 30, Żagiella Sędziego o r. sr. 805, Adama Kociella Sędziego o r. sr. 110, Woyniłowicza o czer. zł. 10, Józefa Czyża Szambel. o r. sr. 20, Citowicza o r. s. 15, Fiedorowicza o r. sr. 100, Musnickiego o czer. zł. 30, Gorskiego o czer. zł. 5 Sorokowę o czer. zł. 5, Olendzkiego o czer. zł. 50, Downarowicza z Wilkomierza. o czer. zł. 5, Szłomowę star o r. sr. 54, Szumskiego o czer. zł. 10, Albrechta Profesora sukcesorow o r. sr. 178 Star. Mowszy

do zwrotu srebra zastawionego przez służącego zeszłego Kielczewskiego, dopełniając więc żał. Prokurator rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. następnę zakłada do Sądu prosby o nakazanie komportacyi pod przysięgą na wszystkich kredytorach i pretensorach zeszłego Kielczewskiego, kart, obligow, rachunkow, i wszelkich tranzaktow, a na obżal. Szultzu co instanti obligow Star. Szenderowicza, i dekretem exdywizyi Bulharynowskiej na Marszałku. Szukszcie, a na obż. Staniszewskim obligu Hrynaszkiewicza pod karami sprzeciwieństwa, o nakazanie aby realność pretensyow wszyscy oprzysięgli przed oczewistym wyrokiem, poczem zachowując się do prawa względem pierwszości i ważności dokumentow, realnym kredytorom z pozostałości satysfakcyą w miarę wystarczającego funduszu przeznaczenia, zaspokojonych i napastnych pretensyi skassowania, a na obżal debitorach sądenia summ z procentami i expensami na rzecz masy, jak równie na tych, którzy na wzięte przez się karty i obligi zszłemu Kielczewskiemu służące, rewersa powydawali a dotąd niewiścili się, o nakazanie aby obżal. Szenderowicz w skutek obligu i Marsz. Szukszta nie już obżal. Szultzowi i obżal. Hrynaszkiewicz nie Staniszewskiemu lecz do masy należności opłacili i w Sądzie Ziem. Wileń. odpowiadali, o nakazanie star. Mowszy aby natychmiast srebro zastawione przez służącego niewolnie na rzecz masy zwrócił, lub za one cenę zwyczajną bonifikował, o sądenie summ na majątkach wszelkich funduszach, i samych osobach debitorow, o zapisanie ammissyi dla nieiawiących się kredytorow i pretensorow, a pozostałości od satysfakcyi wierzycieli prawemu sukcesorowi iakim jest Ur. Benedykt Kielczewski Rot. oddania, z wolnym wyniesieniem nowej żaloby.

1820 mca lutego 12 Woźny świadczę, iż kopią tego pozwu z oryginałem zgodną z powództwa Ur. Kandyda Grabowskiego Prokuratora masy zszłego Ignacego Kielczewskiego po Ur. kredytorow i pretensorow oraz debitorow wyżej wymienionych zszłego Stolnika Kielczewskiego w skutek rezolucyow sądu Ziem. Wileń. do gazety Kuryera Litt. podałem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Wileń. na rokach trzykrólskich lub po nich na następnych oznaymiłem.

Marcin Kuczyński Woźny Sądu Grodz. Wileńsk.

2. Xiądz Franciszek Kochanowski pleban Podbirżański w Powiecie Upitskim mieszkający, w skutek Ukazu za N. 2535. zalecającego przeniesienie dokumentów funduszowych do archiwum dyecezalnego, znalazłszy ślad w starych inwentarzach oraz zaświadczenie Antecessorów swoich, że papiery oryginalne funduszu kościoła podbirżańskiego znajdujące się częścią u WWJPanów Jana i Angieli z Kunickich Graffów Cześników Derptskich Rotmistrz. Wdztwa Wileń. iak poświadczą dokument r. 1778 7bra 13 dnia wydany Antoniemu Szarkiewiczowi b. plebanowi Podbirżańskiemu, częścią u W. Stanisława Sikorskiego Rotm. Lidz. oddane p. tegoż Antoniego Szarkiewicza w r. 1788 aug. 31 d. do sprawy agitującej się w ów

czas w Ziemstwie Grodzieńskim, lub też u innych po Rostowskich i Kunickich licznych sukcesorach, przeto uprasza p. gazetę Kuryera Lit. ięśliby się u wyżej wzmiankowanych Ichmościów lub ich sukcesorów znajdowały dokumenta, służące kościołowi Podbirżańskiemu, ażeby raczyli p. tęż gazetę albo pismo zaadresowane do mnie p. Wilno, Kowno, Nitawę w Birżach uwiadomić, żebym wiedział do kogo i którędy udać się dla pozyskania wyżej wzmiankowanych papierow.

X. Franciszek Kochanowski Pleban. Podbir.

Takową awizacyą podającą się do gazety Kuryera Litt. że wolno drukować poświadczam. Dat 1820 febr. 14 dnia.

Ludwik Wollowicz. Sędzia Ziem. Wileń.

Wilno dnia 16 lutego v. s. 1820 roku.

O g ł o s z e n i a.

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnącego całą Rosyją etc. etc. etc. Pozew przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. na kadencyą trzykrólską lub po niej następną, zpowódtwa W. Kandyda Grabowskiego, Adwokata subseliow Wileń. Prokuratora dodanego przez rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. massy funduszu zeszłego Ignacego Kielczewskiego Stol. Poznań., który w imieniu suksessorow tegoż Stolnika i referencyi do zapadłych Sądu Ziem. rezolucyow, polecających żal. wezwanie wszystkich kredytorow i pretensorow, oraz dla odkrycia massy debitorow zeszłego Kielczewskiego, pozywa WW Leopolda Rafałowskiego, Bogustawa Białoblockiego Adw. Sądu Gł. i Stanisława Orzechowskiego, Bogustawa Adw. Subsel. Wileń., i Marcina braci Peżarskich, oraz wszystkich dalszych kredytorow i pretensorow zeszłego Kielczewskiego, Karola Szulza, byłego kupca Wileń. i Jana Staniszewskiego kapitana, takż kredytorow, pierwszego jako utrzymującego u siebie niewolnie oblig Szenderowiczow, i dekret na Mar. Szukszcie, drugiego jako mającego oblig komor. Hrynaszkiewiczow służące zszłemu Kielczewskiemu do zwrotu takowych tranzaktow na rzecz massy, a WW debitorow, którzy już to za wydanemi obligami własnemi, listami, rachunkami, tudzież adnotacyami zeszłego Kielczewskiego, znaczne summy onemu zawinili, a mianowicie Józefa Burniewicza za rachunkiem 1814. apr. 15 o zł. 533 i za obligiem 1819 julii 8 o zł. 2480. Antoniego Koziella za rachunkiem o czer. zł. 263 rub. sr. 1, Wiszomirskiego Podczaszego za listem 1817 maja 4 o r. sr. 12, Szaj Leyzerowicza lub jego suksessorow krawca za kartą 1804 junii 9 o czer. zł. 10, Pawła Łopacińskiego Assesora Sądu Gł. za obligiem 1819 maja 22 o r. s. 200 i rubli ass. 3,000, Jana i Petruneli Gilzyskich woźnych lub ich suksessorow za przelewem Daukszyny 1810 junii 24 o czer. zł. 100 i r. sr. 210 a za obligiem 1806 apr. 25 o r. sr. 600, Floryana Traskowskiego majora za obligiem 1817 julii 15 o r. sr. 201 kop. 50, Franciszka Konczy Pisarzewicza za kartami 1815 julii 20 o r. sr. 60, aug. 13 o czer. zł. 7, julii 8 o r. sr. 10, 1816 aug. 22 o rub. sr. 20, gbra 24 o r. sr. 15, na pewność których zastawileś u zeszłego Kielczewskiego dokument assekuracyiny b. Assesora Sądu Gł. na r. sr. 500 sobie wydany przeto i Assesora Gaspra Romanowicza do uczynienia satysfakcyi za temże dokumentem Symona i Jana Woytkiewiczza Kom. Gran. Wileń. za obligami 1807 apr. 23 o czer. zł. 100 1812 xbra 19 o r. sr. 6, Kazimierza Czarnockiego za kartą 1816 aug. 26 o r. sr. 90, Adama Stawskiego za obligami 1805, xbra 24, i 26 o czer. zł. 250 a 1806 febr. 16 o czer. zł. 20, Alexandra Kuczewskiego Deput. wyw. Troc. za obligami 1807 apr. 18 o czer. zł. 15, 1816 mar. 2 o czer. zł. 5, za adnotatą 1816 junii 1 o czer. zł. 10, Stanisława Koziella Kapitana za kartą 1816 aug. 26 o r. sr. 58, Maryannę Bronicową za rewersem 1814 januar. 24 o czer. zł. 82, Tadeusza Zawadzkiego za kartą 1819 apr. 28 o r. sr. 15, Tadeusza Narbuta za obligiem 1811 apr. 20 o zł. 1000, Józefa Przesieckiego za kartą 1819 mar. 4 o cz. zł. 20, Gabryela Hwaldy Sędziego Gran. Wileń. za kartą 1817 junii 19 o czer. zł. 60 i r. sr. 68 kop. 50, K. Buynickiego za listem i adnotacyą 1796 apr. 3 o czer. zł. 4 r. sr. 33 i zł. 55, Józefa Zienkiewiczza za kartą 1782 januar. 8 o czer. zł. 2. G. K. Koziella za listem i adnotatą o zł. 10 Józefa Kamińskiego Chor. za kartą 1817 febr. 22 o r. sr. 60, Ignacego Czaykowskiego za listem, i adnotacyą o r. sr. 12, Tadeusza Woynickiego Kom. za obligami 1815 maja 9 i julii 28 o czer. zł. 50 i r. sr. 30, A. Lenkiewiczza za kartą 1814 febr. 22 r. sr. 9 zł. 2 gr. 10, W. Sugietta za kartą 1817 junii 28 i za adnotatą o zł. 86, Wawrzynca Orzechewskiego budowniczego za kartą 1815 junii 8 o r. sr. 75, Józefa Zaborskiego za kartą 1806 julii 29 o czer. zł. 40 i zł. 5. Rokosowskiego za rachunkiem o czer. zł. 4, Kiewlicza Assesora za rachunkiem o czer. zł. 50, Kozłowskiego kupca za rachunkiem 1807 apr. 23 o czer. zł. 100, Antoniego Grzymalły za obligiem 1817 maja 23 o czer. zł. 15, W. Miaskowskiego za kartą 1804 maja 26 o czer. zł. 20, Moyżesza Ickowicza za kartą 1806 7bra 17 o r. sr. 300, Michała Mackiewiczza Sędziego Ziem. Borys. za kartą 1811 maja 29 o r. sr. 170, Hirszy Szenderowicza za kartą 1806 apr. 23 o r. sr. 150; Teklę Pozarzycką za listami 1806 i 1807, o czer. zł. 12, Józefa Polkowskiego za listami 1806 junii 9 i 1817 mar. 5 o czer. zł. 16, Josiela Wulfowicza Altermana za obligiem 1816 xbra 1 o r. sr. 300, Józefa Landy i jego suksessorow za obligami 1813 7bra 29 i 1806 aug. 5 o rub. sr. 245. Tadeusza Sawickiego Sędziego za obligiem 1795 maja 4 o czer. 51, Karola Romanowicza Sędziego za obligami 1807 maja 12, i junii 23 o r. sr. 30, zł. 400, Ludwika Stańskiego Krayczyca za obligiem 1815 mar. 15 o czer. zł. 30, Izaaka Szlomowicza Sobola za obligiem 1814 julii 30 o r. sr. 590, za adnotatą o czer. zł. 30 i za wexlem 1803 mar. 19 o czer. zł. 1100, Zelmana Szlomowicza za wexlem 1806, julii 31 o czer. zł. 800, Michała Mineyki Sędziego za obligiem 1806 junii 13 o czer. zł. 1500, a za dekretem exdywizyi Bulharynowskiej o zł. 1419 gr. 6 $\frac{1}{2}$, Konstancyą Bystramowę Prez. Ziem. Upit. za obligiem 1814 mar. 12 o r. sr. 750, Jacka Paprockiego Porucznika za obligiem 1805 7bra 15 o czer. zł. 20, Michała Cedlera, i jego suksessorow za obligiem 1806 maja 31 o czer. zł. 30, Franciszka Sienkiewiczza za obligiem 1815 julii 21 o czer. 50, Chludzińskiego za adnotatą o czer. zł. 36 zł. 271 gr. 4, Józefa Pruskiego Chor. za obligiem 1818 czerwca 10, o czerwonych złotych 60 Jana Bogusławskiego za obligiem 1777 maja 3 o czer. zł. 6 Franciszka Zawiszzy za obligiem 1806 8bra 16 o czer. zł. 50, Bazylego Ząbkowskiego za obligiem 1779 februaryi 19, czer. zł. 15, Antoniego Karpia Komor. o zł. 160, Onufrego Offenberga Skarbnika za obligiem 1807 xbra 23 o r. sr. 12, Mikołaja Puzyrewskiego za kartą 1819 maja 24 o r. sr. 12, A. Dukszynskiego koleskiego Sekr. za listem 1809 xbra 9 o r. sr. 12, Michała Kielczewskiego Rot. za obligiem 1798 apr. 1 o czer.

zł. 15, i za listem 1813 7bra 9 o r. sr. 6, Karola Bortkiewicza za kartą 1806 8bra 22 o r. sr. 30, Ludwika Kiełczewskiego za kartą 1789 xbra 11 o r. sr. 5, Jakuba Szukszty Mar. Upit. za dekretem exdywizyi Bulharynowskiej o zł. 6256 gr. 28½, Dominika Białeckiego za obligami 1806 febr. 20 i apr. 16 o r. sr. 90, samego i Annę Białeckich za obligiem 1804 xbra 23 o rub. sr. 57, Antoniego i Wiktoryę Białeckich za obligiem 1806 januar. 12 czer. zł. 20, Paszkiewicza za adnotacyą czer. zł. 10, Bakowskiego Profesora za adnotacyą o r. sr. 15, Antuszewicza za rachunkiem o r. sr. 30, Brunowow za rachunkiem o czer. zł. 5 i zł. 8, Dawida Zelmanowicza za kartą 1808 marca 19 o czer. zł. 650, Ignacego Wołodki Sędziego Gran. Wilkom. za obligami 1815 xbra 23 o r. sr. 66, 1816 mar. 29 o r. sr. 54, za listem o r. sr. 15, Ferdynanda i Ignacego Wołodkow za kartą zeszłego ich oycy o r. sr. 80 kop. 96, Ferdynanda Wołodki za rachunkiem 1816 o r. sr. 501 zł. 1 gr. 20, Jankiela Szenderowicza za cerografem 1804 junii 9 o czer. zł. 50, za obligiem 1815 junii 25 o r. sr. 500, bez karty o r. sr. 125, za rachunkiem i za obligiem w ręku Szulza znajdującym się o czer. zł. 300, r. sr. 2,375, Rohozy za listami 1817 maja 10 i junii 21 a czer. zł. 6 i r. sr. 12, Wincentego Malinowskiego Radnego za obligiem o czer. zł. 100, za wezłm 1801 mar. 6 o r. sr. 300, za rewersem 1809 apr. 13 r. sr. 300, Kunickę za listem i adnotatą 1816 julii 10 i aug. 17 o r. sr. 18, Konstantego Stańskiego i Zboromirskiego za rewersem 1812 xbra 24 o czer. zł. 25, Kazimierza Strumilly i Augustowskiego za rewersem 1809 febr. 5 r. sr. 12, Karola Wehnera i Krassowskiego za rewersem 1819 julii 29 o r. sr. 15, Józefa Kosakowskiego Łowcz. jako debitora a Ludwikę z Potockich Kossakowskę utrzymującą fundusz męża swego za przelewem od Brońcow 1806 mar. 29 o czer. zł. 2100, Pucilowskiego Szamb. za kartą o r. sr. 20½, Hrynaszkiewicza Kom. za obligiem znajdującym się u Staniszewskiego o r. sr. 1150, Tadeusza Szostuka Dworzanina za kartą 1787 apr. 15 o czer. zł. 2 zł. 30 a za rachunkiem, Zaiączkowskiego Rotmistrza o r. sr. 15, Ordynca o r. sr. 60, Staniszewskiego Kap. o czer. zł. 4 r. sr. 54, Sworadzkiego o r. sr. 30, Żagiella Sędziego o r. sr. 805, Adama Kociella Sędziego o r. sr. 110, Woynilowicza o czer. zł. 10, Józefa Czyża Szambel. o r. sr. 20, Citowicza o r. s. 15, Fiedorowicza o r. sr. 100, Musnickiego o czer. zł. 30, Gorskiego o czer. zł. 5 Sorokowę o czer. zł. 5, Olendzkiego o czer. zł. 50, Downarowicza z Wilkumierza. o czer. zł. 5, Szlomowę star o r. sr. 54, Szumskiego o czer. zł. 10, Albrechta Profesora sukcesorow o r. sr. 178, Star. Mowszy

do zwrotu srebra zastawionego przez służącego zeszłego Kiełczewskiego, dopełniając więc żal. Prokurator rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. następne zakłada do Sądu prosby o nakazanie komportacyi pod przysięgą na wszystkich kredytorach i pretensorach zeszłego Kiełczewskiego, kart, obligow, rachunkow, i wszelkich tranzaktow, a na obżal. Szultzu co instanti obligow Star. Szenderowicza, i dekrete exdywizyi Bulharynowskiej na Marszałku. Szukszcie, a na obż. Staniszewskim obligu. Hrynaszkiewicza pod karami sprzeciwienia, o nakazanie aby realność pretensyow wszyscy oprzyśięgli przed oczewistym wyrokem, poczem zachowując się do prawa względem pierwszości i ważności dokumentow, realnym kredytorom z pozostałości satysfakcyą w miarę wystarczającego funduszu przeznaczenia, zaspokojonych i napastnych pretensyi skassowania, a na obżal. debitorach sądenia summ z procentami i expensami na rzecz massy, jak równie na tych, którzy na wzięte przez się karty i obligi zeszłemu Kiełczewskiemu służące, rewersa powydawali a dotąd nieuisłciłi się, o nakazanie aby obżal. Szenderowicz w skutek obligu i Marsz. Szukszta nie już obżal. Szultzowi i obżal. Hrynaszkiewicz nie Staniszewskiemu lecz do massy należności opłacili i w Sądzie Ziem. Wileń. odpowiadali, o nakazanie star. Mowszy aby natychmiast srebro zastawione przez służącego niewolnie na rzecz massy zwrócił, lub za one cenę zwyyczajną bonifikował, o sądenie summ na majątkach wszelkich funduszach, i samych osobach debitorow, o zapisanie ammissyi dla nieciwających się kredytorow i pretenssorow, a pozostałości od satysfakcyi wierzycieli prawemu sukcesorowi jakim jest Ur. Benedykt Kiełczewski Rot. oddania, z wolnym wyniesieniem nowej žaloby.

1820 mca lutego 12 Wozny świadcze, iż kopią tego pozwu z oryginałem zgodną z powództwa Ur. Kandyda Grabowskiego Prokuratora massy zeszłego Ignacego Kiełczewskiego po Ur. kredytorow i pretenssorow oraz debitorow wyżey wymienionych zeszłego Stolnika Kiełczewskiego w skutek rezolucyow sądu Ziem. Wileń. do gazety Kuryera Litt. podalem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Wileń. na rokach trzykrólskich lub po nich na następnych oznaymieł.

Marcin Kuczyński Wozny Sądu Grodz. Wileńsk.
Wolno drukować Mikołay Pomarnacki Sędzia Ziem. Wileń.

1. Xiądz Franciszek Kochanowski pleban Podbirżański w Powiecie Upitskim mieszkający, w skutek Ukazu za N. 2535. zalecającego przeniesienie dokumentow funduszowych do archiwum dyecezalnego, znalazłszy ślad w starych inwentarzach oraz zaświadczenie Antecessorow swoich, że papiery oryginalne funduszu kościoła podbirżańskiego znajdujące się częścią u WWJPanów Jana i Angieli z Kunickich Graffow Cześników Derptskich Rotmistrz. Wdztwa Wileń. iak poświadcza dokument r. 1778 7bra 13 dnia wydany Antoniemu Szarkiewiczowi b. plebanowi Podbirżańskiemu, częścią u W. Stanisława Sikorskiego Rotm. Lidz. oddane p. tegoż Antoniego Szarkiewicza w r. 1788 aug. 31 d. do sprawy agitującej się w ów

czas w Ziemstwie Grodzieńskim, lub też u innych po Rostowskich i Kunickich licznych sukcesorach, przeto uprasza p. gazetę Kuryera Lit. ieśliby się u wyżey wzmiankowanych Ichmościow lub ich sukcesorow znajdowały dokumenta, służące kościołowi Podbirżańskiemu, ażeby raczyli p. też gazetę albo pismo zaadresowane do mnie p. Wilno, Kouno, Nitawę w Birżach uwiadomić, żebym wiedział do kogo i którędy udać się dla pozyskania wyżey wzmiankowanych papierow.

X. Franciszek Kochanowski Pleban. Podbir.
Takową awizacyą podającą się do gazety Kuryera Litt. że wolno drukować poświadczam.
Dat 1820 febr. 14 dnia.

Ludwik Wokłowicz. Sędzia Ziem. Wileń.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątku Wysokimdworze dziedzictwa Lachich w Pcie Trockim sytuowanym ustanowiony, uwiadamia wszystkich interessowanych, że dekret oczewisty w sprawie konkursowej niechybnie od dnia 26 idącego roku i miesiąca februaryi w mieyscu jurydykcyi w klasztorze JXX. Dominikanów Wysokodworskich promulgować będzie. Dat. roku 1820. mca februaryi dnia 9.

Józef Xze Giedroyć Sędzia Ziem. Wileń. prezydnujący Exd.

Alexander Bukaty Prezydent Grodz. Oszmian. Exdywizor.

Franciszek Skurewicz Grodz Wilkomir. i Exdywizor. Sędzia.

X. Jan Święczkowski Proboszcz Stokliński deputat. Mikolaj Zambrzycki Regent.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Excerpt oświadczenia z protokłu potocznego Sądu Grodzkiego Pttu Rosień. w dacie pomizey wyrażającego się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebującej iest wydan.

Roku 1819 mca nowembra 10 dnia oświadczenie imieniem JWJP. Ludwika Gielguda Strażnika W.W. Xtwa Lit. kawalera orderow, przeciwko JWJP. Michałowi Gielgudowi Marszałkowi nadwor. W.W. Xtwa Lit. kawalerowi orderow czyni się z okoliczności takiey: w roku 1792 mca maja 5 dnia dokumentem wieczystodzielczym przez zesłego s. p. Antoniego Gielguda Starosty jeneralnego X. Zmudz. i kawalera order. oycza żał. i obżał. brata czynionym każdemu z trzech synow idq. obżałowaniem Marszałkowi zesłemu Ignacemu Jeneralowi i żał. deltorowi wolne i żadaniami nie obciążone onerami wydzielone zostały schedy a udzielnie do opłacenia przez się zawinionych kredytow tenże zesły Starosta Gielgud oyciec dobra w ptach Słonimskim i Nowogrudzkiem leżące, iako to hrabstwo Mołczach z miastem Mołczadzie z folwarkami Dobropole, Kozłowieze, Starzynki, Ilwianki, tudzież wsią Litaworką, przy tém majątność Danisowszczyznę z folwarkiem Hołdowicze do sprzedania przeznaczył i nadto ieszcze do wolnego szafunku swojego dobra Billewicze, Stolerawcie w Pcie Rosieńskim Zydyki pojezuickie w Pcie Telszewskim zostaią, stało się, że zesły oyciec niewyprzedawszy wyżey wymienionych dóbr i niezaspokoiwszy wierzcycieli swoich w roku 1796 żyć przestał, zostawując synom dobra takowe i onera nieczynił innego rozrządzenia nad to iakie dokumentem dzielczym postanowił, a tak nic niepozostawało synom, iak tylko uzupełnić wolę oycza i dla tego oświadczaający się szanując święcie przeznaczenie oycza swego do sprzedania na powyższy przedmiot rzeczonych dóbr i uspokojenie wszystkich kredytow dał plenipotencyą starszemu bratu obżał. Michałowi Gielgudowi Marszałkowi który codo wyprzedania dóbr, wzięcie za nie pieniędzy uskutecznił plenipotencyą, lecz codo wypłacenia kredytorom ich należności, daleko omylnym stał się, bo ci wszyscy bez odebrania tak kapitałow jako i procentów dotąd pozostali. Niektórzy zaś z nich uniesieni niecierpliwością i potrzebą własną dobra Widukle żalującego delatora nic do odpowiedzi w skutek dokumentu dzielczego nienależne, w wielkiej części przez tradycye pozaymowali, a wzięte za wyprzedane dobra ogromne summy, iuz to na niepotrzebne procedera iuz dalsze swoje użytki obżał. brat obrócił, naostatek dobra Billewicze, Stolerawcie i Zydyki zpod wolnego szafunku oycza na mnie oświadczaającego się i obżał. brata drogą naturalney successyi spadłe lubo nie mienależeli do zaspokojenia kredytorow, gdyż wzięta summa za wyprzedane dobra w powiatach Słonimskim i Nowogródzkim aż nadto wystarczała, jednak obżał. brat Marszałek pomimo ustaley i cofnioney plenipotencyi, z pomiędzy nich majątności Billewicze i Stolerawcie wyprzedal, wziętą zaś summę do ró-

wnego przedmiotu iak pierwszą przeniosł. Z powodu takiey nieakuratności obżał. brata kiedy żał. zaczął być uciskany od kredytorow zmuszonym został z obżał. bratem prawem czynić ale obżał. godząc zawsze na krzywdę i uszczuplenie doli żał. dla przewłóki w sądzie Głównym Lit. Wileńskim 2go departamentu wzdać siebie dopuścił a tém czasem, iak się dowiaduie żalujący, pozostały ieszcze od niepotrzebney wyprzedazy dobra pojezuickie Zydyki w Pcie Telszewskim położone w półowie codo równego stopnia iako po oycu na żał. przyznodzące, lecz co do sprawiedliwocy pretenssyi żał. del. niewystarczające nawet zamyśla wyprzedać i żał. milionowe należności mającego, nową osobę przyczyniając do procederu umnieyszyć odbior stara się, przeto aby z krzywdą kupującego niedoprowadził takowey wyprzedazy do skutku, przez ninieysze oświadczenie żał., aby nikt takowych dóbr prosto do żał. należnych niekupował, ostrzega i wprzecywnym zdarzeniu że swoją stratę kupujący samemu sobie przypisać będzie winien zapewnia, żeby zaś takowe ostrzezenie każdemu do wiadomości doszło przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić deklarację i one sam aktor własnoręcznie podpisał Ludwik Gielgud Stra. b. W.W. Xtwa Lit. i kawaler.

Zgodność z księgami poświadczam Otton Dowiatt Grodzki Pttu Rosień. Regent. 1819 gbra 11 dnia takowe oświadczenie czyli proces wolno w gazecie Kuryera Lit. drukować Prezydent Ziem. Pttu Rosień. Ignacy Bucewicz.

2 Podaie się do wiadomości, iż znaydowawszy się dotąd w domie JW. tuteyszego Woiennego Gubernatora Metr d'hotel czyli Dworzecki Parfion Afanasiew, oddala się zład zupełnie z miasta, a ponieważ on utrzymywał różne domowe expensa, za które chociaż co miesięcznie było opłacano, lecz nadspodziewanie, jeżeliby komu z rzemieślnikow lub kupców ten Dworzecki Parfion zadłużył się, takowy powinien jawić się natychmiast do tuteyszego Policmeystra dla okalkulowania, późniey zaś nie będzie już nikt miał prawa rościć żadney pretensyi.

P. Szlykoff.

3. Z rozkazu zwierzchności w wileńskim prowiantskim magazynie przedają się stare worki i kuli magazynowe 9493. Więc ktoby życzył takowe kupić, ma się jawić do prowiantskiego magazynu w terminie przeznaczonym dnia 15 teraz. miesiąca.

3. Na skutek dekretu remissyynego Sądu Ziem. Pttu Wileńs. i osobno zasztley w tymże Sądzie rezolucyi Sąd taxatorsko-exdywizorski na domiar satysfakcyi wierzcycielom W JPP. Franciszka Michałowskiego Prezyd. Granicz. Wileńsk., Józefa Neymana tytular. Sowiet. i Karoliny z Wernerow Michałowskiej przeznaczony, tychże kredytorow i pretensorow oraz dalsze interessowane strony zawiadamia, iż od dnia 1 marca teraznieyszego roku całą sprawę postanowił wziąć w namowę do ostatecznego rozrządzenia, a zatém używa do objawienia pretensyi i do stan-

ności przed tymże terminem, w przeciwnym bowiem razie z niestawającemi podług prawideł remissyynego dekretu. postąpi.

Ludwik Wollowicz Sędzia. Ziem. Pttu Wileń. Prez. Exdywizorski.

3. Rada miasta Wilna tym pismem zawiadania Publiczność, iż w dniach 11 13 i 14 przyszłego mca februaryi przed południem w Ratuszu Wileńskim w izbie rady mieyskiej odbywać się będzie licytacya na oddanie w arędowną tenutę do dnia 1 Januaryi roku 1821 w Ratuszu Wileńskim znajdujących się sklepów czyli kram pod N. 5, 7, 10 i 11, a także pokojów dziewięciu na drugim piętrze w gościnnym domu z sklepem od ulicy, i piwnicami oraz spichrzami na dziedzincu próznującemi i w tém celu wydając niniejsze na druku zawiadomienie zaprasza życzących urędownać pomienione sklepy i pokoje razem lub pojedynczo, jawić się w pomienionych terminach do Izby Rady Wileńskiej do licytacyi. Datt dnia 28 Januar. 1820 roku.

Franciszek Poznański Prez. Rady.

3. Rada miasta Wilna niniejszym podaje do wiadomości Publiczney: iż w dniach 12, 16, i 17 następnego mca februaryi odbywać się będzie w teyże Radzie Publiczna licytacya na zbudowanie nowego mostu drewnianego w Wilnie na rzece Wilence przy młynie mieyskim po Ogińskim i na wyerygowanie wyżej tegoż mostu i młynu znajdującego się spusku, wedle planu i smiet przez Wileń. Gubernińskiego architekta sporządzonych, w Radzie mieyskiej Wileń. znajdujących się, i przeto życzących przyjąć na siebie ten obowiązek, taż Rada zwywa: aby do Izby oney rady na Ratusz, w terminach pomienionych przed południem do licytacyi, z dowodami niezawodności, jawili się. Datt dnia 28 Januaryi 1820 roku.

Prezydent Rady Poznański.

3. Dwoma Remissami, Sąd Głow. 2go Witeb. Departamentu, Gubernii Witebskiej, taxę exdywizyą doczesną, dóbr Korajewicz, i Kościanki, Gub. Witebskiej, w ptcie Lepelskim położonych uznał, i przeznaczył na satysfakcyą kredytorów, i pretensorów po zesłym s. p. W. Joachimie Zabie b. podsędku Ziem. ptu Lepelskiego. Jakowe postanowienie sądu Gł. Rządzący Senat zatwierdził, w skutek zatym powyższych Remts, i udzielnis zaszłych ukazów. Urzędnicy na sąd wspomniany wyznaczeni, w roku terażniejszym mca xbra 20 dnia przybywszy do majątności Korajewicz, po ufundowaniu sądownicwa swojego, i po uczynieniu rekwizycyow do mieysc sądowych, czynność swoją na dzień 25 mca februaryi następnego 1820 roku do majątności Korajewicz zdeterminowali. Na jakowy termin, ażeby wszyscy kredytorowie, pretensorowie, i debitorowie, tak W.W. Podsędków Zabow, jako też po zesłym s. p. W. Wincentym Przysieckim b. Chor. Ptu Połoc. na termin oznaczony, ze wszelką gotowością do rozprawy

stanęły, sub amisione causae przez gazetę po tróyną Kur. Lit. Sąd taxatorsko-exdywizorski awizuje. Datt roku 1819 mca xbra 22 dnia

Dominik Smolak Podsędek Ziem. ptu Połoc. prezydujący Exdyw. Marcin Jodziewicz Pisarz Ziem. Ptu Połoc. Exdyw. Piotr Swirszczewski Pisarz Ziem. Ptu Horąg Exdyw.

3. Niżey podpisany nabywszy folwark Sienkowszczyznę w ptcie oszmiańskim położony od braci między sobą rodzonych, Klemensa, Michała, i Tadeusza Kuczukow za sumę w prawie wieczystym wyrażoną, w roku omienionym 1819 7bra 20, dziedzictwem, kiedy rozpladkę z nabycia wyrażonego, aktorstwa JPP. Kuczukom w następnym kontraktach ma spełniać, przeto niżey podpisany, żeby później z rzeczy hipotek na nabytym folwarku Sienkowszczyźnie przez wybywców opartych, niedoświadczał zakłuceń, o objawieniu w kancelaryi Ziem. Oszm. wszelkich pretensyow przed 1 marca idącego roku, jakie tylko do nabytego folwarku stosunek mieć mogą, poszczególnie uprasza: i że w zdarzeniu ubliżenia tego stratę każdy własnemu zaniedbaniu przypisać będzie winien, ostrzega Józef Kuczuk.

Ze może bydż umieszczonem w Kur. Lit. poświadczam Jan Szczepanowicz Pisarz Zeimski powiatu Oszmianskiego.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozpoznanie pretensyow do funduszow Franciszka Michałowskiego b. prezesa Gran. Pttu Wi. regulować się mogących, a zrealizowanych usatysfakcyonowania, przeznaczonych remisą Sądu Ziem. Pttu Wileń. dnia 15 prezent. zaszła, mając poleconem zarazem usatysfakcyonowanie kredytorow Józefa Neumana Sowiet. Tytular. i Karoliny z Wernerow Michałowskiej postanowieniem dnia 26 Jan. idącego roku zaszła na tychże Neymanie i Michałowskiej komportacyą funduszow oraz tranzaktow, one wymienić zdolnych a na kredytorach przez nich powołanych wszelkich pisma dowodow do oblikwidacyi ichże należnościami postugujących, w przeciągu dwóch tygodni do kancelaryi Grodzkiej Wileńskiej oddać się powinny, z tygodniową oney persistencyą przeznal czył. Wzywają się przeto kredytorowie i pretensorowie, aby w przeciągu oznaczonego terminu w Sądzie exdywizorskim czynności swe w Izbie Sądowej Ziem. Wileń. iawili się, w przeciwnym bowiem razie skutki z nieiawienia się wyniknąć mogące sobie przypisać będą winni. 1820 Januar. 27 dnia.

Ludwik Wollowicz Sędzia Ziem. Wileń. Prez. Exdywizor.

Adam Dauksza Sędzia Gr. Wileń Exdywizor. Józef Naborowski Grodzki Wileń. Pisarz Exdywizor.

1. Wyjeżdża za granice do Prus i Saksonii Wileński 3 gildy kupiec Leyzer Hirszowicz Brzozowik.

1. Wyjeżdża za granice do Prus i Saksonii Odeskiego 1szej gildy kupca Joela Moszkowicza winograda komissioner, Wileński mieszkawiec Mordchel Szalmowicz Maisel.

1. Wyjeżdża za granicę do Prus i Saksonii mieszczanin Wileński Jankiel Szmyłowicz Frauszteter na miesiąc dziesięć.